CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

MAY 22nd 1959 - No. 397 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail,
Post office Department, Ottawa,
Ontario

None of us liveth to himself, and no man dieth to himself." Rom. 14 : 7

Sommigen staan in de kou

door Rev. M. Vrieze

In fijn gestyleerde letters staat het op hun kerkelijke attestatie te lezen dat hun zuiverheid in de leer boven alle twijfel verheven mag heten terwijl hun levenswandel bepaald onberispelijk is. Of de goede man die als scriba dit formulier invulde ook 100% achter deze mededelingen staat zouden we niet graag beoordelen. Alleen maar met deze attestatie zijn ze in Canada aangekomen . . . . en met deze attestatie zijn ze in Canada uit de kerk thuisgebleven. Het papier ligt voorlopig tussen de andere groene, gele en rose paperassen.

"Ziet U we hadden gedacht dat we ons hier in Canada niet afzijdig moesten houden. Niet dat we iets tegen een Hollandse kerk hebben, denkt U dat niet. Maar we zijn nu eenmaal in Canada, niet waar, en we willen echt Canadees worden. We vinden dat we ons daarom beter bij een echt Canadese kerk konden aansluiten".

De attestatie blijft tussen de andere stukken liggen. Straks komt U deze mensen nog wel eens tegen. U informeert zo langs Uw neus weg eens naar hun kerkgang tegenwoordig. Dan hoort U het vervolg op hun eerste betoog. "Ja, ziet U, mijn vrouw heeft nogal moeite met het Engels. Als man kom je door je werk natuurlijk veel meer in aanraking met Canadezen en dan komt het met Engels vanzelf in orde. Maar een vrouw leert het hier niet zo vlug. Van die Engelse preken verstaat ze niet veel. En om haar dan 's Zondags alleen thuis te laten zitten, nee, dat doe je niet, zegt U nu zelf".

De attestatie blijft liggen tussen de paperassen. Kan altijd nog wel eens van pas komen niet waar?

Maar U hebt, waarschijnlijk, de belofte gekregen dat ze toch eens bij U in de kerk zullen komen luisteren naar de preek. U voelde zich misschien wel zo'n beetje een verzekeringsagent die afgescheept wordt met de opmerking "dat ze er nog wel eens over zullen nadenken", maar de belofte kreeg U toch. "Hoe laat begint de Hollandse dienst bij U in de kerk ook weer? Tien uur, zei U. Nu, we komen echt eens."

De eerstvolgende keer ontmoet U deze mensen niet in de kerk onder de preek, maar in ht stationsgebouw onder de stationskap. Ze staan daar te wachten op een aantal familieleden-emigranten die uit Nederland zullen aankomen. Dezelfde emigranten die U begroeten komt bij hun aankomst. Mensen die ook weer een attestatie bij zich hebben . . .

De ontmoeting is gezellig en vriendelijk. "Rookt U ook? Ja, we kennen elkaar wel zo'n beetje. Staat U hier ook mensen op te wachten?".

Natuurlijk vraag je de nieuwaangekomen emigranten niet pardoes op het station om hun attestatie. Dat kan best een paar dagen wachten. U moet er toch heen om te vragen of die nieuwe emigranten Zondag klaar willen staan om opgehaald te worden met de auto naar de kerk.

"Dat is aardig van U om ons aan te bieden ons op te halen Zondag. Maar ziet U, we zijn Zondag bij onze familie. We gaan natuurlijk die eerste Zondag mee naar de kerk waar zij altijd heen gaan. Zij willen dat graag en U begrijpt wel dat je je daar niet zo makkelijk aan kunt onttrekken. Ze willen ons graag hun kerk laten zien. Kent U die kerk ook?"

U weet al lang hoe laat het is. Zonder op Uw horloge te kijken, bedoel ik.

Zo kan het gebeuren. Het kan nog op honderd andere manieren gaan. Maar het resultaat is dat er nogal wat emigranten in Canada leven die buiten de kerk staan . . . met een fijne attestatie. Hun namen staan in het telefoonboek. Soms komt U hen tegen. Hun vaarwel in Rotterdam op de kade was een adieu aan de kerk. Vriendelijke mensen. Zuiver in de leer. Onberispelijk van levenswandel. Dat staat tenminste op het papier dat ze thuis hebben.

Maar onder het beslag van de prediking van Gods Woord zijn ze uit. Ze hebben zich nooit onttrokken aan de kerk en toch staan ze erbuiten. Eigen schuld. Toegegeven. De kerk was op het station toen ze kwamen. De deuren van de kerk stonden open en het adres van de kerk stond in de krant.

Maar het feit blijft: er is geen wekelijkse appel op hun hart, en ook klinkt er geen wonderschone belofte meer voor hen en hun kinderen.

Geen prediking van de rechtvaardiging om niet, door het geloof. Daar hebben ze het 's Zondags te druk voor.

(Vervolg op pag. 2)

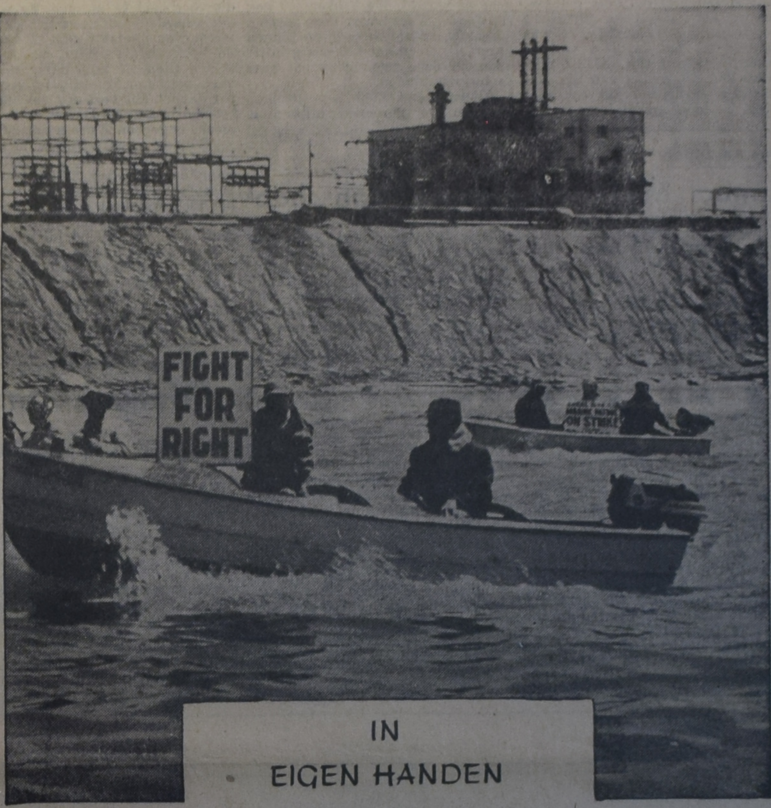

IN EIGEN HANDEN

In motorboten en roeibootjes met buitenboordmotoren ondersteunen stakende arbeiders van de Polymer Corporation in Sarnia, Ont. hun collega's die een beleg (picketlijn) bij de fabriek hebben ingesteld, om de fabriek lam te leggen, zolang er geen overeenstemming is over de arbeidsvoorwaarden. Dit "Gevecht om Recht" duurt al ongeveer twee maanden. Meer dan 1850 arbeiders zijn erbij betrokken, waardoor deze staking van grote invloed is op het economische leven in een wijde omtrek.

De toestand is gespannen aan alle kant. Reeds heeft de regering zich met de kwestie ingelaten, door een verzoek te richten aan beide partijen, de fabrieksdirectie en de arbeiders-union om toch van hun halsstarrige houding terug te komen en op een meer tegemoetkomende wijze te onderhandelen.

Een aantal vrouwen van stakers heeft zich verenigd in een vrouwencomité, The Freedom Club, dat in radio-uitzendingen en in de pers de union beschuldigt van oneerlijke handelingen. Men zegt, dat de union de arbeiders een rad voor ogen heeft gedraaid, zodat ze stemden om te staken, zonder dat ze zelf precies beseften, wat er aan de hand was. Enkele leidsters van deze vrouwenorganisaties werden daarop dag en nacht opgebeld met dreigementen, onbehoorlijke woorden en dergelijke.

De stakers eisen een 10 procent loonsverhoging en verbetering van sociale voorzieningen. Inmiddels begint er al nood te heersen in vele gezinnen, die niet aan hun normale financiële verplichtingen kunnen voldoen. De voorzitter van de plaatselijke arbeidersbond die staakt, zei vorige week, dat ongeveer $ 100,000 nodig is, om aan alle verplichtingen van de leden, zoals premies voor ziekteverzekeringen en de gewone levensbehoeften te voldoen.

Men vecht voor zijn rechten. Wat kan men anders? Wie geen God heeft, om voor hem te zorgen, zal het zelf moeten doen. En die zal gewaarworden, dat het een moeitevolle en zware taak is, omdat hij er niet op berekend is. Hij moge zich aansluiten bij een machtige vakbond, altijd blijft hij zich bedreigd gevoelen, dikwijls ook nog door zijn eigen medeleden of het bestuur van de vakbond.

Als de staking uitbreekt, schijnt men een hechte eenheid te vormen, maar als na enkele weken de zorgen beginnen te knellen, zorgt iedereen zo goed mogelijk voor zichzelf, hetgeen tenslotte uitloopt op haat en twist en op elkaar benadelen ten voordele van zichzelf. Dan gaat men achterdochtig worden. In Sarnia vraagt men zich thans af, waar al het geld gebleven is, dat in alle voorgaande jaren door de union als contributie werd geind. Er zou nu toch een groot fonds moeten zijn, om alle stakers van zorgen te vrijwaren? Maar de werkelijkheid is, dat de stakers in zorgen zijn en dat het fonds bij lange na niet toereikend is. Zorg, angst, vrees, onzekerheid. Waarom?

Omdat de mens zich ook hier weer heeft onttrokken aan God. Inplaats van God als Voorzienigheid te erkennen, gaat men eigen voorzienigheidje spelen; inplaats van te luisteren naar Gods Woord, dat zegt: "Vreest niet, ontzet U niet, wordt niet verschrikt, weest niet bezorgd" neemt men zijn lot in eigen handen, met het gevolg dat men, inplaats van "als God te zijn" vol is van vrees, wantrouwen en onzekerheid.

Elke christenarbeider weet hiervoor de oplossing. Hij, die als gelovige zich in de moeilijke positie bevindt tussen ongelovige arbeiders, hoort het gebod: "Gj zult Mijn getuigen zijn". Ook hij staat daar als een individu; een organisatie kan hem hier maar ten dele helpen. Het gebod komt tot hem persoonlijk en hij zal het ook als een persoonlijke opdracht ervaren. Hier is een enorme kans, om mensen in spanning te vertellen van de ontspanning, mensen in nood te wijzen op de redding, die te vinden is in het Koninkrijk van Jezus.

Trouwens, die kans wordt overal gevonden, waar de mens zich wil laten leiden. En vergeet niet: "You are either a missionary or a mission field".

Het monument ter herinnering aan de gevechten om Fort York op 27 april 1813 en aan de engelse en amerikaanse soldaten die hierbij omkwamen. Rev. William Ebby, rector van de St. John's Anglican Church in Toronto legt een krans onder het monument op de verjaardag van deze gebeurtenis. De krans werd aangeboden door leden van de Associated Historical Societies of Canada. Fort York was het middelpunt van de kleine nederzetting York, die John Graves Simcoe, de eerste Luitenant-Gouverneur van Upper Canada (nu Ontario), in 1794 tot de provinciale hoofdstad maakte. In de oorlog van 1812-14 landden de amerikaanse troepen op de plaats die nu Toronto's Sunnyside Beach is, bestormden Fort York en staken het in brand evenals de regeringsgebouwen. Een interessante vermelding is dat de eerste "mace of office" (staf), die in het Council of Upper Canada gebruikt werd, te dien tijde door de Amerikanen werd meegenomen en in hun bezit bleef, tot President Roosevelt haar in 1934 aan de regering van Ontario teruggaf.

In de kou

(Vervolg van pag. 1)

Er is ook niet meer het appel van de ouderlingschap. Er is ook geen catechese meer voor hun kinderen.

Ze staan buiten.

In de kou.

Maar de kou voelen ze niet. Ze vinden het juist zulk mooi weer in Canada.

Laten de kerken zich niet al te vlug proberen af te maken van de verantwoordelijkheid voor deze mensen. Die verantwoordelijkheid is reëel. God blijft aan de kerk een vraag stellen omtrent deze mensen. Wee de kerk die geen antwoord weet te geven. Natuurlijk, er was iets mis bij het invullen van de kerkelijke attestaties. Maar misschien kon die scriba van die Nederlandse kerkeraad het ook niet weten. In ieder geval kunnen Nederlandse scriba's al evenmin in de toekomst en in mensenharten kijken als Canadese dominees.

Maar als een emigrantenhart niet meer voor God klopt, klopt er toch ergens iets niet.

Wat we dan moeten doen? We kunnen klagen over slechte kerkelijke administraties. Over slordig en onverantwoord invullen van formulieren. We kunnen een gemeentelijke "opsporingsdienst" in het leven roepen. We kunnen naar Nederland schrijven om betere gegevens. En nog veel meer.

Maar we kunnen ons ook van plaats tot plaats bezinnen op wat we voor en aan deze mensen hier gaan doen. We hebben een Woord voor de wereld. We hebben ook nog steeds een Woord voor deze mensen die buiten staan hoewel ze binnen horen. Ik meen dat het nodig blijft elkander deze roeping op het hart te blijven binden.

Alleen maar, voor het opvolgen waartoe we geroepen blijven is grote wijsheid en voorzichtigheid nodig. Er kan heel wat achter het niet meer in Canada zich bij de kerk aansluiten zitten. Dat op een bepaalde attestatie geen 'aantekening" staat betekent nog allerminst dat het slechts nonchalance en onverschilligheid zal zijn wanneer mensen met zo'n blanco "strafregister" wegblijven. Wie de gevallen kent van "oud zeer', van in Nederland geleden hebben onder wanbegrip, van een "verleden" bij sommigen zal toch ook wel verstaan dat andere factoren dan onverschilligheid meespelen kunnen. Er zijn er maar al te velen die emigreren om met een bepaald verleden te breken, om nu alleen maar dit voorbeeld te noemen. Ze willen dat verleden definitief achter zich laten. Een opnieuw zich bij dezelfde kerk scharen hier, waar misschien diep in hun hart wel het verlangen toe levendig is, zou die breuk met het verleden slechts betrekkelijk maken. Dan is er de niet steeds ongegronde vrees dat ze hier in Canada weer opnieuw met dat verleden worden geconfronteerd en naar dat verleden zullen worden beoordeeld. In zulke gevallen zal het toch wel heel sterk er op aan komen dat we kunnen *luisteren*, intensief en begrijpend luisteren.

Wie 's Zondags in de kerkgang gerust wil luisteren naar de prediking van het verwarmend evangelie, die zal toch ook en misschien wel rustig hebben moeten kunnen luisteren naar hen die buiten in de kou staan.

Ingezonden:

Annual Meeting Christian Highschool

The annual meeting of the Hamilton District Christian High School Society will be held on Saturday, May 23, 1959 at 10 a.m. in the annex of the First Christian Reformed Church of Hamilton.

However, before you say to the Mrs. or to the neighbour, "Let's go!" you need an idea about the topic of the meeting. No one goes away, and especially not to a meeting, without an idea of that which is going to take place.

First of all, let me say, this is the first annual meeting of the H.D.C.H.S.S. Approximately one year ago, this society was organized. As such, it is young, but nevertheless a robust organization. Its purpose, as you can also readily see from its name, is the establishment and maintenance of a Christian (Calvinistic) High School. No true-blooded spiritual descendant of Calvin questions the necessity of such a school dedicated to the glory of God.

Already in the first year of the society's existence a feeble but worthy effort has been made towards the realization of such a school. In the school year now drawing to a close the H.D.C.H.S.S. assumed responsibility for grade 11 in cooperation with the Hamilton Christian School Society, with as a result that some 25 students received Christian education in grade 11.

Plans are now being made by the Board to open the doors of an Independent Christian High School with the grades 10, 11 and 12. Oh no, this school will not be as luxurious as the local public high schools, but it will be on an equal par with them as far as education concerns, and what is more, it will strive to be a truly Christian educational institution in all of its activities.

Enough has been said. The Society needs you at its first birthday. Consider seriously whether or not your ordinary Saturday activity cannot be dropped for time, and whether or not the cause of Christian Secondary Education is reason enough for a trip to Hamilton. We'll see you.

A. H. Venema, secretary.

Boerenzoons naar Canada

Op Vrijdag 3 April zijn acht en veertig jonge boerenzoons naar Canada vertrokken in navolging van de acht en zeventig, die het vorige jaar gingen.

Dat er nu minder zijn dan in 1958 komt niet omdat de eerste proefneming minder goed geslaagd zou zijn. Het tegendeel is waar.

Velen van hen, die in het voorjaar 1958 gingen, zijn nog niet terug.

Zij vroegen en verkregen verlenging van hun bezoekersvisum met werkvergunning tot resp. 1 Mei en 1 September van dit jaar.

En een enkele appelleerde voor blijvende vestiging.

Van hen die terugkeerden kreeg men in grote meerderheid opgewekte verhalen te horen.

Er zijn onder hen, die nog geen jaar gewerkt hebben, hun heen- en terugreis verdienden, een reis van enkele weken door Canada en Amerika maakten, en nog wat voor de spaarpot overhielden ook.

Natuurlijk zijn er eveneens, die het minder goed deden.

Als bij de emigranten, is de persoonlijkheid beslissend.

Dat de groep thans tot vijftig beperkt bleef (een tweetal vertrekt later in deze maand) ligt meer aan de interne verhoudingen in het boerenleven zelf, dan aan het gebrek aan belangstelling bij de boerenzoons zelf.

De plaatsing is over geheel Canada door de C.N.I.C. voorbereid.

Wij twijfelen er niet aan of zulk een tijdelijk verblijf verruimt de blik van de jonge boeren, biedt hun ervaring en komt de Nederlandse landbouw, als wel de belangstelling voor Canada ten goede. Cn.

(Emigratiekoerier)

DIT ZIJN SLECHTS ENKELE PERSSTEMMEN OVER HET WERK

"Christian Marriage"

by

Rev. Rolf L. Veenstra

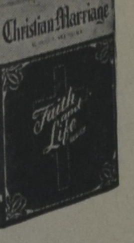

"This is a splendid book."

Rev. Alvin H. Hook in the "Church Herald".

"This is one of the books we have been waiting for . . . The Author and the publishers as well are to be congratulated on its production."

Rev. H. R. Van Til in "Torch and Trumpet".

"There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian marriage we have ever read."

James H. Hunter in "The Evangelical Christian".

Een waardevol bezit en een waardevol geschenk!

$ 2.90

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

BOX 34 STATION B HAMILTON, ONT.

CHRISTIAN TRADE UNIONS OF CANADA CERTIFIED

The Ontario Labour Rel. Board has informed the Christian Trade Unions of Canada that they have been certified as the bargaining agent of all employees of Harm Schilthuis & Sons, Building Contractors employed at and working out of its premises in Ancaster Township.

This is the first certificate and official recognition of the Ontario Labour Relations Board that the C.T.U.C. is a trade union within the meaning of section I (l) (i) of the Ontario Labour Relations Act and, likely an important step toward recognition in the other provinces of Canada.

Een Mededeling aan CANADEZEN BIJ KEUZE

Om de Canadees bij keuze te helpen zich te orienteren in zijn nieuwe vaderland, is de Afdeling Staatsburgerschap van de Regering der Provincie Ontario doende om een serie pamfletten te ontwerpen.

Deze pamfletten zullen in verschillende talen worden gedrukt en zijn speciaal ontworpen om de Canadees bij keuze behulpzaam te zijn in het leren kennen van de gemeenschap waarin zij thans leven. Zij zullen de mogelijkheden op onderwijsgebied, de verkeersbepalingen, steun- en andere diensten, beschikbaar gesteld door provinciale regeringsdepartementen, behandelen. De pamfletten zullen tevens de plaatsen aangeven waar bureaux van de Staatsburgerschapsdienst over de gehele provincie zijn gevestigd.

Deze nieuwe Afdeling Staatsburgerschap is in het leven geroepen om Canadezen bij keuze behulpzaam te zijn bij de aanpassing aan de Canadese levenswijze. Zij zal optreden als een schakel tussen de Federale en Provinciale Departementen, die hun diensten aan onze nieuwe burgers aanbieden. Het zal hen advies geven omtrent de wijze waarop zij hun staatsburgerschapspapieren kunnen aanvragen na een periode van 5 jaar overeenkomstig de Federale wet en desgewenst tevens **zonder kosten** voor hen de papieren opmaken en indienen. Het Staatsburgerschap Bureau zal tevens adviezen verstrekken omtrent onderricht in Engels en Staatsburgerschap, de wetten, verkeers- en gezondheidsbepalingen, ondersteuningsdiensten waar noodzakelijk; in feite alles dat een tevreden nederzetting van onze Canadezen bij keuze zal vergemakkelijken.

De Regering van de Provincie Ontario nodigt alle Canadezen bij keuze van harte uit om van deze nieuwe faciliteiten gebruik te maken wanneer zij daartoe behoefte gevoelen.

DEPARTMENT OF THE PROVINCIAL SECRETARY

Province of Ontario

Hon. Mackinnon Phillips, M.D.
Provincial secretary and registrar general.

Robert Cudney, Q.C.
Deputy provincial secretary.

BESTEL NU:

HOLY BIBLE, nieuwe vertaling (Berkeley Version) . . $ 6.95
MAN EN VROUW voor en in het huwelijk (Prof. Drogendijk).
DAGFINALE, Avondboek voor jonge mensen (3e druk).
CALVIJN (levensbeschrijving) **door Dr. Praamsma,** slechts $ 1.95
EENZAAM, MAAR NIET ALLEEN (2e druk) van H.K.H. Prinses Wilhelmina,
en **ELK ANDER BOEK,** zowel in het Nederlands en Engels bij:

VANDERIET'S BOOKSTORE

215 Main Street N. WESTON, ONT.

Bezoek onze winkel of bel op CH 1-3308.

NEDERLANDSE COOPERATIEVE SPAAR- EN LEENBANK
voor Nederlanders in Metropolitan Toronto
(onder toezicht van de Overheid)

Dutch Canadian Toronto Credit Union

★ Waar Uw spaargeld meer rente opbrengt
★ Waar U veel voordeliger geld opneemt
★ Waarmee wij elkaar helpen

Inlichtingen: Mrs. P. De Boer (Zat. 6—8 p.m.), CH 4-7726 en Mrs. A. Hak, HO 3-4400.

U spaart veel geld door "cash" te kopen!

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. H. De Moor, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Koolstra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Dr. J. Roukema, M.D., Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

Adverteert in dit blad

Gelooft ook in Mij...

● Krijgen we dit jaar een warme zomer?
● Wordt ons klimaat bedorven door A-bommen?

Het moge ouderwets of bijgelovig zijn, maar veel mensen verwachten dit jaar een mooie zomer in verband met de strenge winter die we gehad hebben. Men meent, dat de jaargetijden op de een of andere manier met elkaar in verband staan, zodat een strenge winter gevolgd zou worden door een warme zomer. Het omgekeerde is in elk geval wel waar: zachte winters worden gevolgd door koele zomers. Dat hebben we nu al enige jaren achtereen kunnen opmerken.

Het weer is niet meer wat het vroeger was. Herinnert U zich nog de schier eindeloze zomers, heet en vol van zon en gezondheid? En weet U nog van de strenge, maar droge en gezonde winters, waarin men weken achtereen kon genieten van de schaatssport? Wat is er met ons klimaat aan de hand? Brengen werkelijk de atoombommen het van streek?

Het is geen wonder, dat zulke vragen opkomen. En ze komen niet alleen op bij U en mij, maar ook bij de geleerden, die zich met het weer en met het klimaat bezig houden. Dat de zomers tegenwoordig koeler en de winters zachter zijn dan vroeger. is geen inbeelding. De wetenschap heeft dit feit allang in cijfers vastgelegd en er is geen twijfel mogelijk; er is iets aan de hand met het weer. Maar wat?

Kan het zijn, dat de atoom-ontploffingen het klimaat in de wereld hebben geschokt? De meeste meteorologen geloven er niets van. Zij wijzen er op, dat er meer energie nodig is dan de mens ooit zal kunnen produceren om de luchtstromingen rond de aarde te kunnen beïnvloeden.

Zelfs een kleine plaatselijke onweersbui zou ongeveer evenveel energie bezitten als de energie die zou vrijkomen, wanneer 15 waterstofbommen tegelijk ontploffen. Geleerden beweren, dat de gemiddelde storm op zee gelijk staat in energie aan honderdduizenden atoom-ontploffingen. Om kunstmatig een complete storm te kunnen opwekken zouden we bijna elke seconde een atoombom moeten laten exploderen!!

Zo stellen de meeste meteorologen ons gerust, maar niet helemaal. Er zijn ook uitzonderingen en onder hen vinden wij autoriteiten op het gebied van weer en klimaat, nl. Dr. Horace R. Byers, hoofd van de Meteorological Department van de Universiteit van Chicago en Professor William H. Parker van de Universiteit van Manitoba.

Dr. Byers houdt vol, dat elke atoom-ontploffing de ionisatie van de atmosfeer vergroot en de verhouding tussen de positieve electrische lading in de atmosfeer en de negatieve aarde verder uit z'n balans brengt. En Professor Parker wijst op de uitbarsting van de Krakatau vulkaan in 1883, die gevolgd werd door een serie zeer slechte zomers. "Waarom zouden kunstmatige uitbarstingen niet soortgelijke gevolgen kunnen hebben?" vraagt hij.

Een nieuwe Zondvloed?

Vorig jaar werd in Moscou een speciale vergadering van meteorologen gehouden in het kader van het Internationaal Geofisisch Jaar. De geleerden die daar ondervraagd werden omtrent deze dingen ontkenden allemaal, dat het weer zou worden beïnvloed door atoom-explosies. Waar ze veel meer zorgen over hadden, was de ontdekking, die door de Russen en Amerikanen tegelijk was gemaakt door de sputniks en andere satellieten, nl. dat de ruimte, die onze atmosfeer omgeeft, veel "vuiler" is, dan men meende.

Men heeft ontdekt, dat buiten de atmosfeer — waar men een puur lege ruimte verwachtte — een behoorlijke hoeveelheid "sterrenstof" ronddwarrelt. De geleerden geloven nu, dat dit stof, dat van meteoren afkomstig moet zijn, een rol speelt bij de vorming van ijsdeeltjes in de bovenste atmosfeer waardoor een abnormale regenval wordt veroorzaakt op aarde, waarvan de bewijzen op verscheidene plaatsen ter wereld geleverd zijn.

Een soortgelijk congres in Toronto heeft zich beziggehouden met de stijging van het zeepeil, dat zorgwekkende vormen gaat aannemen. Deze geleerden hebben "vastgesteld", dat het peil van de oceanen tegen het einde van deze eeuw (dat duurt maar 40 jaar meer!) ongeveer 5 voet gestegen zal zijn, genoeg om vele havens en kuststeden ernstig te bedreigen.

Waar zou al dat water vandaan moeten komen? Van de polen. De Noordpool vooral. Terwijl bij ons de winters zachter worden en de zomers koeler, blijkt dat over de hele aarde de temperatuurverschillen afnemen. In de tropen wordt het minder warm en aan de polen minder koud. De enorme hoeveelheden water, die aan de polen der aarde in de vorm van ijs en sneeuw zijn vastgelegd, zijn eenvoudig niet voor te stellen. Wanneer deze gaan dooien, zullen zij in staat zijn, de zeeën en oceanen aanzienlijk te doen rijzen. De oorzaak wordt door verscheiden geleerden gezocht in de toename van het gehalte aan koolzuurgas in de lucht met 2 procent sedert de Industriële Revolutie.

Een nieuwe IJstijd?

De Amerikaanse professoren Maurice Ewing en William Donn hebben aan deze ernstige mededelingen nog toegevoegd, dat het afsmelten van de poolkappen een sterke verdamping tengevolge zal hebben, waardoor ongekende sneeuwstormen ontstaan, die kunnen resulteren in een nieuwe ijstijd binnen de tijd van 100 jaar. Zowel West-Europa als Oostelijk Noord-Amerika zouden dan ernstig getroffen worden en op sommige plaatsen zou zich een ijskorst van een mijl dikte kunnen neerzetten.

Zulke ernstige waarschuwingen van personen, die als zeer deskundig bekend staan, worden niet zonder meer terzijde gelegd. Gedurende het Internationaal Geofisisch Jaar is van deze dingen veel studie gemaakt en de resultaten daarvan worden thans vergeleken.

Opvallend is in dit verband ook de klacht van de Cricketspelers in Engeland, dat hun speelseizoen elk jaar korter wordt terwijl de visserij versteld staat van het feit, dat de kabeljauw steeds noordelijker trekt — en in enkele jaren is het grote zoutmeer bij Salt Lake City in Utah half leeg gedroogd!!

* * *

We zouden zo nog wel een poosje door kunnen gaan. De mensheid heeft uitvindingen gedaan, en elke nieuwe uitvinding brengt z'n eigen zorgen en schrik mee. Thans cirkelen om de aarde de kunstmatige satellieten; we horen ze niet, we zien ze niet en we besteden er ook geen aandacht aan. Maar men kan nu met een in zo'n satelliet ingebouwd "weerstation" waarnemingen doen omtrent het weer over de hele wereld die in vier uur met elke nieuwe omwenteling aangevuld en gewijzigd kan worden. Maar nog nooit heeft men zich zo bezorgd gemaakt over het weer en het klimaat op aarde. Men vreest....!

Men vreest voor de toekomst. Men vreest voor ijstijden en zondvloeden en kettingreacties en overbevolking, epidemieën en hongersnoden en allerlei andere rampen.

Waarom? Omdat men deze aarde, en de machten en krachten in de schepping steeds meer gaat ontdekken, zonder daarbij te willen zien op de Schepper, die dit alles in Zijn hand heeft.

* * *

Een klein meisje werd midden in de nacht wakker van een harde donderslag. Terwijl ze haar ogen opsloeg werd haar kamertje felverlicht van de bliksem. "Daddy!", riep ze, en daddie kwam. O, wat was dat kind bang. Ze greep zich aan haar vader vast alsof ze bang was, dat hij weg zou lopen. Maar toen hij haar vertelde, dat God het onweer ook in Zijn hand had en dat je daaraan kon zien, dat God machtiger is dan de "idols", werd ze rustig. Even later zat ze samen met haar vader het aftrekkende onweer door het raam na te zien en de volgende dag was ze vol van het wonder, dat **haar** God had gedaan. Ze wist nu, dat een kind van de Here niet bang behoeft te zijn in een onweersbui.

Jezus zegt, dat wij moeten zijn als kinderen. "Schrikt niet, en ontzet U niet. Uw hart worde niet onroerd. Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij . . . " nodigt Hij. Vele geleerde mensen willen nog wel in God geloven, maar niet in Jezus, omdat Jezus' geboorte, Zijn leven en Zijn sterven, maar vooral Zijn opstanding niet kloppen met de wetenschappelijke formules.

Toch is er maar een weg, om de angst kwijt te worden; het kinderlijk geloof.

Ad. O.

"DIT IS DE OVERWINNING"

Elke uitvinding van de mens bespoedigt niet alleen de vooruitgang, maar vermeerdert ook de angst. Dat geldt niet alleen voor atoombommen en rakketten, maar ook voor de vorderingen die gemaakt worden bij het onderzoek van de krachten in de natuur, en de ganse schepping.

In nevenstaand gedicht is dit heel duidelijk weergegeven. De mens heeft een schijnbaar perfecte wiskundige formule ontdekt, het menselijk verstand schijnt majestueus te overwinnen, maar wat doet de mens ermee? De mens loopt met al zijn ingebeelde macht tegen een granieten muur en als hij meent, het paradijs te kunnen heroveren, is er overal het vlammend zwaard.

Onrustig is de mens, en nog veel onrustiger zal hij worden, totdat hij rust vindt in God; totdat hij, in geloof en nederigheid gaat bidden. Dan kan hij verstaan wat Jezus zei: "Uw hart worde niet ontroerd, gij lieden gelooft in God, gelooft ook in Mij . . ."

$E=mc^2$

This is the theory of Relativity,
The most profound pronouncement of the human mind.

In South America birds can be taught to say
"Energy equals mass times squared velocity."
What does it mean to them? To you and me?
To human kind?

Out of this net
We dropped a bomb on Hiroshima.
The Nations walk in fear of it today.
No man, no home, no city can forget.
Is this a formula to sum and doom
All science, progress, life, humanity?

This is the dead-end street of merely human plan.
This is the towering granite of a wall,
A flaming sword is turning every way
To guard a secret from the will of Man
Until in faith, humility, intelligence he comes to pray,
Drawn to a statement of sublime simplicity:

"Let not your hearts be troubled;
Ye believe in God,
Believe in Me."

Catherine Aller

VERVOLGING

COLOMBIA. - Volgens een artikel van Rev. John Savage, in "The English Churchman", werd op 8 Februari jongstleden in Guadelupe in Colombia een aanslag gepleegd op de lekeprediker Hector Gonzales van de Inter-American Missionary Society. De aanslagers opgehitst door de plaatselijke priester, Alfonso Arango, verwondden hem dusdanig dat hij bewusteloos bleef liggen, in de mening dat hij gestorven was, vertrokken de aanvallers. Gonzales werd ondergebracht bij vrienden in de buurt, waar een arts meer dan dertig hechtingen moest maken in de hoofdwonden, die door de machetes waren toegebracht.

Terwijl hij aangevallen werd, bad Gonzales om vergeving voor zijn vijanden, waarop één der belagers schreeuwde: "God mag ergens anders wel macht hebben, maar hier in Guadelupe zijn wij katholieken de baas"!

In de Zondagsdienst volgende op de aanval, zei de plaatselijke priester, dat de aanval niets te betekenen had gehad en oefende zware kritiek op de plaatselijke politie omdat twee van de aanvallers in hechtenis werden gehouden. Volgens de priester maakt de politie van een molshoop een berg.

HET BESTE

WORDT STEEDS HET MEEST GEWAARDEERD

VOORTMAN'S

Finest in Baking — VOORTMAN'S BAKERY — Aldershot, Ont.

KRIJGEN DE SOCIALISTEN EEN DOMINEE ALS LEIDER?

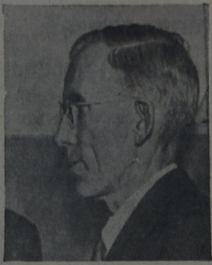

REV. KNOWLESS

Het schijnt, dat de C.C.F. (de socialistische partij) niet bijzonder succesvol is in haar pogingen om belangstelling te wekken voor de nieuwe farmer-labour partij, die volgend voorjaar gevormd zal worden. Deze berichten komen hoofdzakelijk van de twee grote politieke partijen, de Liberalen en de Conservatieven, die tegelijk allebei de grootste tegenstanders van de nieuwe combinatie zijn. Maar dat de leiders van de C.C.F. zich stil houden, en deze berichten niet tegenspreken, zegt toch wel iets.

Als het werkelijk waar is wat de tegenstanders zeggen, behoeft ons dat niet te verwonderen. De Engelse Labourparty heeft moeilijkheden gehad in haar pogingen om de belangstelling van de farmer te doen samengaan met die van de fabrieksarbeider. Die twee zijn eenvoudig niet samen te voegen.

De moeilijkheden schijnen nog vergroot te worden door een toenemende verdeeldheid tussen de C.C.F. leden van het parlement. Er zijn er maar acht ,maar ze vertegenwoordigen groepen, die scherpe verschilpunten hebben. Toen de veteraan M. J. Coldwell zijn zetel verloor in de verkiezingen vorig jaar, verloor de C.C.F. partij haar leider. Opvolger is Hazen Argue, die allereerst farmer is en er maar moeilijk toe schijnt te kunnen komen, de arbeidersvleugel in zijn partij achter zich te houden. Hij wordt door hen niet anders beschouwd dan een "tweede keus" leider.

Vanuit kringen van de C.C.F. komen de geruchten — die steeds duidelijker op waarheid gaan lijken — dat Argue een sterke rivaal heeft in Rev. Stanley Knowles, die evenals Coldwell zijn zetel verloor in de verkiezingen en toen vakbondleider werd in het Canadian Labour Congress. Stanley Knowles, die van drukker dominee werd, toen politicus en tenslotte vakbondleider geeft al zijn krachten tegenwooraan de opbouw van de nieuwe combinatie-partij. Het is duidelijk, dat zijn doel is, de leider van die partij te worden.

De positie van Argue wordt nu pijnlijk duidelijk. Hij is goed genoeg om in de tussentijd de C.C.F. bij elkaar te houden tot de nieuwe partij klaar is. Daarom is het niet zo verbazingwekkend te horen dat Mr. Argue zelf helemaal niet zo enthousiast is over de nieuwe partij. Maar hij zit vast en wat kan hij doen dan meelopen

Verder is daar nog H. B. (Bert) Herridge, de vaardige parlementarier voor Kootenay West in B.C. Hij is een aparte socialist. Mr. Herridge heeft geen liefde voor de baronnen van de georganiseerde arbeiderswereld, en hij is in onmin met de C.L.C. om twee redenen: Het Can. Labour Congress wil nog steeds niet de Mine, Mill Union (die Herridge steunt in de verkiezingen van Trail, B.C.) tot zijn gelederen toelaten en het laat Hal Banks en de Seafarers' International Union wel toe.

Zo zijn alle acht C.C.F.ers in het parlement van verschillend hout gesneden en men zegt, dat ze vaak "kruis of munt" moeten gooien om te kunnen beslissen over de koers waaraan ze zich in de debatten hebben te houden. Of zij een eenheid kunnen vormen wanneer het er op aan komt, de partijbelangen over te dragen in de nieuwe combinatie, valt nog te bezien.

Dat wil nog niet zeggen, dat de mogelijkheid voor succes van een farm-labour coalitie helemaal afgeschreven moet worden. Die mogelijkheid is nog niet afgeschreven door Prime Minister Diefenbaker zelf, die probeert zijn regering te maken tot de meest acceptabele vertegenwoordiging van de gemiddelde Canadees, wat in dit geval wel een lid van de unions kon zijn.

De leider van de Liberalen, Lester B. Pearson, wiens partij onmachtig bleek om ook maar een enkel lid terug te winnen uit de West in de verkiezingen van 1958 is waarschijnljk nog meer bezig met de mogelijkheden van de nieuwe partij. En Prime Minister Diefenbaker helpt Pearson helemaal niet, door herhaaldelijk te suggeren dat de Liberalen al een soort coalitie schijnen te hebben met de socialisten in de Commons. Maar de beide grote partijen maken zich toch niet helemaal zoveel zorgen meer over de nieuwe partij in wording als een jaar geleden, toen er voor het eerst sprake van was.

(McD)

Vol hoop bereidde de C.C.F. zich vorig jaar voor op de nationale verkiezingen. Op deze foto ziet U het uitvoerend bestuur van de Socialistische partij tijdens de campagne vergaderd in Toronto. Van links naar rechts: Michel Chartrand, Montreal; Carol Wenaas, Ottawa; Ken Bryden, Toronto; Mme. Therese Casgrain, Montreal; Morden Lazarus, Toronto; David Lewis, Toronto; Runsell Bell, Ottawa; Carl Hamilton, partij secretaris en Hazen Argue, thans partijleider (zie artikel hierboven). En wie is die laaste man, helemaal rechts? Dat is een foto aan de wand van de vergaderzaal, voorstellende Mt. Coldwell, toenmalige leider van de partij.

Leeke-dichten

BIJ CHRISTUS' WEDERKOMST.

Wanneer 't getik der wereldklok verstomt
en God als Rechter op de wolken wederkomt
dan zal Zijn volk, dat Hem steeds heeft verbeid,
Hem zien in volle pracht en heerlijkheid.

Doch niet alleen Zijn kind'ren, maar ook d'and'ren,
De vijand en de spotter, iedereen
zal dan erkennen in die grote stonde:
Ja waarlijk, Hij is God, ja Hij alleen!

Het zal God's kind tot vreugd' en blijdschap wezen
wijl hij in Christus zijne voorspraak heeft.
Maar sidd'ren zal het hart, vol angst en beven,
van hem, die nooit naar God geluisterd heeft.

De tijd gaat snel, reeds komt Zijn voetstap nader,
De rampen gaan als boden Hem vooruit.
O mens, vlucht toch, nu het nog kan, tot Vader.
Eer g'op het eeuwige "te laat" straks stuit.

Want is God in Zijn macht en kracht gekomen
dan is 't ook uit met 's Heren groot geduld.
Dan zal Hij lamm'ren van de bokken scheiden.
Dan is het al naar Zijne wens vervuld.

't Gelovige volk mag blij dan binnen gaan.
Voor hen breekt d'eeuw'ge Morgen aan.

Ria Veenstra—ter Weele

In deze rubriek geven wij af en toe een plaatsje aan gedichten van lezers. Hoewel wij de technische eisen niet te hoog stellen, zullen de inzendingen toch aan bepaalde standaardvoorwaarden moeten voldoen. Hierover kunnen wij echter geen correspondentie voeren en inzendingen kunnen niet geretourneerd worden.

Gods Geheimschrift

Opnieuw heeft de schrijfster Jos Van Manen-Pieters ons verrast met een roman. De titel geeft het thema duidelijk weer: Gods wegen zijn hoger dan onze wegen, en Zijn gedachten hoger dan de onze.

Dit wordt de lezer treffend en gevoelig voorgeschilderd in het verhaal van twee jonge mensen, die het moeten meemaken, dat hun eerste kindje geboren wordt met een geschonden gezichtje. De hoop, dat dit beter zal worden, gaat over in opstand in het moederhart, als blijkt, dat het een ziekte is, die steeds erger wordt, ondanks veel pijnlijke en vermoeiende behandelingen.

De vader lijdt dubbel, hij wil aan God vasthouden maar kan het geheimschrift ook niet ontcijferen, zodat hij moet aanzien dat zijn kind lijdt en zijn vrouw in opstand en wanhoop God tracht te ontlopen.

Tot hiertoe is het verhaal niet bijzonder aanlokkelijk, maar de diep-gevoelige manier waarop dit beschreven is, kan niet nalaten, de lezer te boeien. De schrijfster weet dit tot een gelukkige climax te brengen, door te tonen hoe God kan werken in een mensenhart, vooral ook door de bemiddeling van ouders en vrienden. Na enkele jaren wordt er een gaaf jongetje geboren in het door leed gelouterde gezin en God krijgt de eer van de "happy ending". Het boek is keurig uitgevoerd verkrijgbaar in de V.C.L.-reeks van de uitgeverij J. H. Kok te Kampen.

Ad. O.

Overtuigt U en Spaart . . .

- **Voldoende ruimte voor zes passagiers binnenin,** drie voet korter aan de buitenkant. - Parkeert en wendt gemakkelijk, past in kleine garages.
- **Bezuinigt op verzekerings- en onderhoudskosten.**
- **Levert maximum aantal mijlen,** uitstekende prestatie, op normale benzine. - Fraai van stijl, rijke bekleding. - Kleiner dan andere Noord-Amerikaanse wagens - doch 300 tot 400 dollar lager geprijsd. - Bezoekt vandaag nog een Studebaker agent voor een proefrit met de Lark. - Vervaardigd in Canada door Canadezen.

LARK vervaardigd door Studebaker

Lark - Studebaker Dealers in Toronto

VEAL BROS. LTD. 2428 Dufferin St. RU 3-3388	LOGAN MOTORS 899 Queen E. at Logan HO 1-8121
MOUNT DENNIS MOTORS 1165 Weston Rd. RO 9-1131	ROLLY WRIGHT MOTORS 279 Lakeshore Rd. CL 1-5278

In andere plaatsen zijn adressen van Lark-Studebaker dealers te vinden in de gele bladen van het telefoonboek onder: "Automobile agencies & dealers - New cars".

Reisbureau
Wij verzorgen Uw reis per Schip, Vliegtuig, Bus en Trein

Verzekeringen
Wij sluiten voorts alle soorten verzekeringen af: Auto, Brand, Levens, Ziekte, Gezinsbescherming, Inbraak, etc.

Bel of schrijf ons voor ervaren en betrouwbare service
Vraag naar Mejuffrouw v. d. SPEK voor reisinformaties.
O. K. JOHNSON & CO., LIMITED
697 Bay Street - TORONTO 2, Ont. - Tel. EM 6-9488

JOHN BROEKSTRA
De eerste Hollandse
HORLOGEMAKER
145 Herkimer Street
Phone JA 7-6387
VERLOVINGSRINGEN
gemaakt naar maat.
In STONEY CREEK:
Jerry's Garage
In ST. CATHARINES:
40 York St., Phone MU 4-2895
In GRIMSBY:
Mrs. Roest, Phone WH 5-4425

FIAT **STUDEBAKER**
Nieuwe modellen
GEBRUIKTE AUTO'S
EAST END SALES & SERVICE
JOHN ZIJLSTRA, Eig.
ALLE REPARATIES
TEL. 3-0240
" 3-0241
R.R.3, ST. THOMAS, ONT.

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

Het kost de gemiddelde Nederlandse immigrant enkele jaren, voordat hij volkomen vertrouwd is met het garantiesysteem in de meeste grote warenhuizen in Canada. Wie in Nederland wel eens een "miskoop" gedaan heeft, of wel eens met een artikel is teruggegaan naar een winkel, waar men de koper niet persoonlijk kende, weet wel, hoe moeilijk het als regel is, om "gedane zaken" een keer te laten nemen. Daar komt als regel de hoogste baas in de zaak aan te pas, die de klant eens keurend aankijkt en die, als hij het maar even aandurft, die klant liever overbluft en hem de winkel weer uitwerkt, dan het verkochte artikel terug te nemen of te ruilen. Als zo'n klant bijdehand genoeg is, om toch volledig zijn wensen in vervulling te zien gaan, heeft hij een verhaal, waar hij wekenlang bij vrienden en kennissen mee geuren kan, want zoiets gebeurt zo gemakkelijk niet.

Althans, zo was het in "onze dagen". Natuurlijk staat de ontwikkeling in Nederland ook niet stil. Het voorbeeld van de Amerikaanse zakenwereld wordt in vele opzichten gevolgd en dikwijls met goed resultaat.

Op het gebied van het ruilen van verkochte goederen is het Amerikaanse en Canadese voorbeeld wel heel duidelijk. Wie daarmee als immigrant kennis maakt, staat er verbaasd van te kijken.

In de grote warenhuizen van Eaton, Simpsons, Hudson's Bay etc. kan men praktisch elk gekocht artikel terugbrengen en ruilen, mits het niet te duidelijk tekenen van gebruik vertoont.

Elk jaar verkopen deze warenhuizen grote "picnic"-thermosflessen vooral vlak voor de "holiday-weekends", waarvan er prompt op Dinsdag na zo'n weekend tientallen terugkomen, soms nog met de restjes thee of limonade er in. De klant heeft dan een of ander smoesje bedacht om z'n geld terug te krijgen en meent dan heel slim geweest te zijn, door zichzelf te bevoordelen ten koste van anderen.

Immers, ook al kan het teruggebrachte artikel in vele gevallen nog weer verkocht worden, in andere gevallen kan dat niet. Bepaalde artikelen moeten om hygienische redenen verbrand worden, als ze terugontvangen worden, andere worden tegen gereduceerde prijzen verkocht of aan liefdadige instellingen weggegeven.

De kosten van verzending, prijsverlies e.d. lopen bij sommige artikelen op tot 17% en wie anders zal dit betalen dan de klant zelf? Vandaar, dat U soms schrikt van de hoge prijzen in de gemakkelijke "mail-order" catalogi. Vooral de mail-order klanten maken veelvuldig gebruik van het systeem van de "money-back guarantee". Ze bestellen iets uit de catalogus, maar wanneer het aankomt heeft men geen geld of is de lust tot kopen sterk gedaald.

Er is natuurlijk ook veel eerlijke ruilerij mogelijk. Heel sterk spreekt dit bij kleding, die per catalogus besteld is. Niet alleen kunnen kleur en stijl tegenvallen, maar er is in Canada geen eenheid op het gebied van de maten in de kledingindustrie, zodat het erg veel voorkomt, dat men zich vergist in de maat van het bestelde artikel.

Men behoeft dan helemaal niet te aarzelen om zo'n artikel terug te sturen en er een ander (of geld) voor terug te vragen. De zaken zijn daarop ingesteld en een redelijk geval wordt bezien als een positieve mogelijkheid om zaken te doen; is het dan niet om iets te verkopen, dan toch om de "goodwill" te vermeerderen.

Toch komen er ook telkens de meest onredelijke verzoeken binnen. Zo was er in Montreal een man, die een radio kocht. Na vier maanden klaagde hij over de toon. In de winkel kon men niets ongewoons ontdekken, maar men gaf hem toch een nieuwe. Ook die kwam na enige tijd terug. Na anderhalf jaar had de klant vier nieuwe radio's gehad. Toen bood de winkel hem aan, het geld terug te geven, waarop hij zijn klachten onmiddellijk staakte en nadien niet meer in die winkel is gezien.

In Toronto was er een vrouw, die nu en dan op Vrijdagmiddag een parelsnoer, een diamanten horloge en een mink stole kocht, welke artikelen trouw op Maandagmorgen weer werden "ingeleverd". Na drie keer werd haar voorzichtig duidelijk gemaakt, dat dit te ver ging.

Vissers en jagers staan bekend om hun ongelooflijke verhalen. Op een dag wandelde een jager een department store binnen, legde een bonnetje op de toonbank en vroeg zijn geld terug voor de vier lokeenden. die hij gekocht had. De bediende, die vroeg, waar die eenden dan waren kreeg ten antwoord: "In het water opgelost".

Zo heeft bijna elke store-manager wel een sterk verhaal van een klant, die het begrip: Niet tevreden — geld terug, wel heel ruim neemt. Een Nederlandse immigrant die bij Eaton in Toronto werkt op de uurwerkafdeling staat in voor de waarheid van het verhaal, dat een vrouw daar een klok kwam 'inruilen' die ze geërfd had van haar moeder. De klok had 25 jaar blijkbaar tot volle tevredenheid gelopen, maar de lady had liever het geld ervoor.

Dit terugbrengen van goederen beloopt een waarde van ongeveer drie honderd millioen dollar per jaar, volgens Financial Post. De artikelen variëren van bijna waardeloos tot de meest kostbare. Een dame kwam 11 haarpennetjes terugbrengen, waarvan de puntjes wat ruw waren naar haar zin. Deze haarpennetjes worden verkocht tegen een prijs van 390 voor 79 cent. De dame kreeg 11 nieuwe haarpennetjes en was zeer tevreden. Een diamanten ring met een waarde van drie duizend dollar werd teruggestuurd met de mededeling: "Ik ben van gedachten veranderd" door een jonge man, die van een verloving afzag....

Er is in het algemeen geen tijdgrens voor het terugbrengen van goederen; als ze maar niet "gebruikt" zijn en als U het bonnetje nog maar hebt. Iemand vond in een oude kist op de vliering een overhemd, dat 25 jaar geleden gekocht was. Hij kreeg prompt de 75 cent terug, die er destijds voor betaald waren. Zo kreeg ook een weduwe 75 cent per stuk voor twee overhemden van haar overleden man, die nooit gedragen waren. Maar zij ging met het terugontvangen geld naar een andere afdeling, legde er $ 48,49 bij en kocht zichzelf een stijlvolle jurk.

En zo zien vele managers inderdaad, dat die inruil-business niet enkel verlies is. Ze drukken hun bedienden en verkopers op het hart, tegemoetkomend te zijn in voorkomende gevallen, maar ook altijd te proberen, er een positieve "sale" aan te verbinden.

Het is opvallend, dat kopers van het platteland minder terugbrengen of -sturen dan de klanten uit de stad. Dit wordt gedeeltelijk verklaard doordat het voor de stadsbewoner gemakkelijker is, iets te ruilen, maar er schijnt ook nog een andere reden te zijn. De klanten van het platteland kopen als regel degelijker goederen en ze stellen minder eisen aan allerlei bijkomstige versieringen.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. At the top
5. Barroom
9. Ice cream drink
10. Metallic rocks
11. King, for one
12. Tight
14. Stops
15. Zodiac sign
16. Sale notice
17. Trouble
18. Half ems
19. Telephone operators
23. Cause of joy
24. Othello's adviser (poss.)
28. Distribute
30. Genus of grass
33. Even (poet.)
34. Tantalum (sym.)
35. Resist
37. Box scientifically
39. Misters (Ger.)
40. Talons
41. Coin of Iran
42. —— hoops
43. A confederate
44. Grows old

DOWN
1. Into pieces
2. Narrated
3. Poems
4. Equal
5. Elaborate dance
6. God of war
7. Land barrier
8. Ruhr city
11. Respond
13. Large worm
15. Brain membrane
17. Naively
20. Compass point (abbr.)
21. Chinese pagoda
22. American Indian
25. Georgia (abbr.)
26. Capital of Canada (poss.)
27. Scorches
29. Confederate general
30. Exclamation
31. Music drama
32. Month
36. Spoken
37. Bullet
38. Wan
40. Mandarin tea

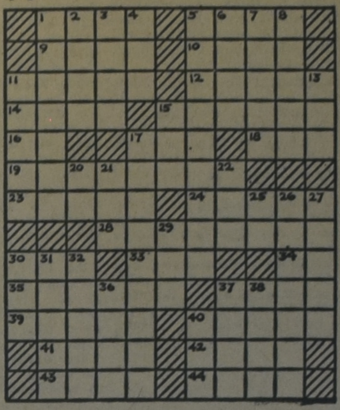

(35)

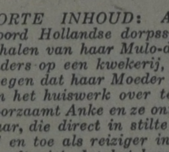

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke, de vrolijke dochter van de Noord Hollandse dorpssmid Van Dalen logeerde na het behalen van haar Mulo-diploma een poosje bij haar grootouders op een kwekerij, maar ze heeft zojuist bericht gekregen dat haar Moeder ziek is en dat ze thuis moet komen om het huiswerk over te nemen. Als vanzelfsprekend gehoorzaamt Anke en ze ontmoet op de terugreis Harry Millenaar, die direct in stilte verliefd raakt op haar. Hij komt af en toe als reiziger in ijzerwaren in haar huis maar ze beseft niet, dat het hem om haar begonnen is. Het liefst verdiept ze zich in een boek, tot ongenoegen van haar moeder. Zo vindt Harry haar wanneer hij komt om wat meer zekerheid te krijgen. Ze maken samen een boottochtje, maar Anke kan zomaar niet "Ja" zeggen, als Harry haar vraagt . . .

"Sjong, jong." Vader haalt zijn zwarte vingers verbijsterd dor zijn dunne kuifje. "Ja, dat spijt mij ook zomaar heel erg! Waarom wou je hem eigenlijk niet, meidje?" Hij geeft Anke een klein duwtje in har rug.

Anke zou 't liefst als een klein meisje op haar vaders knie bescherming hebben gezocht. Ze zou willen uitschreien haar verwarring en ellende om al de emoties van deze middag. Nu komt ze echter alleen maar wat dichter bij hem staan en zacht komt het van haar lippen: "Ik kon toch maar niet dalijk van hem houden, 'k heb er nooit eerder aan dacht, dat hij mij vragen zou! Wist ik, dat hij om mij gaf?"

Haar moeder lacht ongelovig: "Nou, ik dan wel!" Maar vader, nee, die had daar ook zomaar niks geen erg in gehad. Anke is puur jonger dan Harry, misschien dat hij daarom niet deze mogelijkheid onder ogen heeft gezien. Met haar vader zo vlak in haar nabijheid schept Anke moed. In haar gedachten zegent ze Harry, dat hij zich niet dadelijk liet afschepen. Nu kan ze moeder een herhaling van 't aanzoek in 't vooruitzicht stellen.

"Harry was er helegaar niet kwaad om," vertelt ze. "Hij komt later nog es terug."

Moeder wendt zich gemelijk van haar af. "'t Is mooi, als 't waar is," smaalt ze. "De borst doet aârs puur verstandiger, als ie naar een ander omkijkt. D'r lope meidjes, meer as genoeg die graag naar hem zullen zijn." Dan gaat ze de keuken uit, de deur valt met een harde slag achter haar dicht.

Meikie vind 't jammer, dat 't blijspel zo somber en prozaisch eindigt. Ze sluipt naar buiten en haalt haar fiets uit het schuurtje. Ze weet zich voorlopig aan haar moeders aandacht ontsnapt en trekt daar handig partij van. Over de velden komt een heerlijk briesje regelrecht uit zee, de linten die ze gebonden heeft om haar lange vlechten wapperen vrolijk. Ze steekt haar wipneusje eigenwijs de lucht in. Gek nog aan toe, wat een rare is die Anke. Zij zou 't wel weten, wanneer een knappe jongen als Harry haar als zijn meisje zou willen. Ze snapt even goed niet wat hij in Anke ziet.

Natuurlijk, ze is lief, maar meestal zo stil; niets jong, als ze maar een boek heeft is ze tevreden. Toch, lelijk is Anke niet, ze heeft mooie ogen en zulk prachtig haar! Daar kan zij met haar bolle ronde wangen en stijve vlechten niet bij in de schaduw staan. 't Hindert niet, de jongens mogen haar even goed graag en Meikie's frisse stem schalt een lustig "hallo" naar de overkant. Daar ziet ze Jan Verduin op de akker, een leuke kwibus, die altijd grapjes met haar maakt, wanneer hij z'n paard bij haar vader laat beslaan. Hij is met een paar knechten aan 't werk op 't land. Drie paar handen en even zoveel stemmen geven Meikie haar vriendelijkheid met interest terug.

"Met die kun je schik hebben," grinnikt Jan. "Meer als met die stijve zus van d'r!"

"Ja," beaamt een knecht, "ik denk ook zomaar dat die Anke puur verbeelding het van zichzelf. Ze zegt je amperan gedag."

Van Dalen moet ook weer aan de arbeid, maar hij wil zijn dochter eerst nog een goede raad geven. Ze moet er niet zwaar aan tillen, wat moeder zegt. Ze meent er de helft niet van. Anke weet wel, als Moeder iemand mag, dan kan die geen kwaad bij haar doen. Daarom valt haar dit met Harry ook zo bar tegen. "Dan is er nog wat" — de smid kijkt verlegen uit het raam, want hij spreekt slechts met schroom over de heilige dingen tegen zijn kinderen: "Je moete de Here de zaak voorlegge en vrage of Hij geve wil, dat je strakkies een goeie keuze doen."

Om dit woord van haar vader, dat haar weer vaste grond onder de voeten geeft, heeft Anke hem dubbel lief.

* * *

De eerste mooie lentedag roept bij vrouw van Dalen alle latente arbeidslust te voorschijn.

"Om van te ijzen," zegt haar man. Ze is naar de zolder getogen en daar heeft de zon, die enkel maar door 't kleine dakraam naar binnen kan vallen, haar duidelijk laten zien, hoe stoffig 't daar is en hoeveel spinnen zich daar in alle hoekjes brutaal een vesting geweven hebben.

Zodra ze de trap is afgedaald, spreekt ze het woord, dat haar man elk jaar weer de schrik op 't lijf jaagt: "We beginnen morgen te schonen."

Van Dalen zet, harder dan nodig is, zijn kop in de schotel: "Mensje, je hange niet wel? As je naar je zin te kort beweging krijg, ga dan zo meteen aan de loop. Eerlijk moeder, die zon is niet enkel om te zorge, dat jouw linnen lekker droogt en om je beddegoed te luchten, je moet er op z'n tijd ook zelf van geniete!"

"Juist, dáár hoor ik je!" interumpeert zijn vrouw. "Op z'n tijd! De blaadjes komme an de bome, dat is aan jou pittig te merke. Je zou zegge hoe krijgt zo'n man het klaar, op koppie's tijd an de loop! Trienbuur zou raar verschiete as ze me gaan zag."

"Nou, ik denk, wat nou de last angaat, die een ander er van heb dat je dan beter 't voorjaar in 't hoofd mag hebbe, dan het schoonmaken, meent de smid met een ironisch lachje. Hij schuift korzelig z'n stoel tegen de wand: "Kom Jan, je moeder moet broodnodig schoonmake, we zitte maar in de weg!"

Jan staat op en reikt z'n moeder dodernstig de hand. Van pure verbluftheid neemt ze die nog aan ook! "Van harte sterkte hoor moeder en beterschap," wenst hij meewarig "en jullie ook hoor meidjes, 't zal 'm aan moeder niet ligge, als je de eerste avonden van vermoeidheid niet slape ken."

Vrouw van Dalens hand schiet uit om hem een flinke mep op zijn wang toe te dienen. Jan springt echter op zij. Nu treft het wekkertje op de hoek van de schoorsteenmantel de slag. Dat tuimelt naar beneden en loopt met een oorverdovend lawaai af. Jan maakt van de algemene ontsteltenis gebruik en pakt zijn biezen.

Vrouw van Dalen wrijft haar hand. "Zo'n slungel!" scheldt ze. De zoon steekt nog even zijn plaaggezicht om 't hoekje van de deur: "Is 't goed afkomen, moeder?"

"Ga je weg, lelijke jongen!" raast vrouw van Dalen. "M'n hele hand doet er zeer van."

"O!" zegt Jan onnozel. "Ik vroeg het aârs meer met het oog op de wekker, of die nog heel bleven was. Nou, dag hoor moeder!"

"Laat ie mijn vandaag niet voor de voete kome, dan is 't z'n beste beurt niet," dreigt de smidsvrouw grimmig. Haar dochters lachen verstolen naar elkaar. Ze weten veel te goed, dat Moeder, hoe verontwaardigd ze zich ook voordoet, in haar hart behagen schept in de guitenstreken van haar enige zoon.

't Zonnetje praalt ook de volgende dag in volle glorie over 't polderland.

Vóór dag en dauw staat vrouw van Dalen al onder aan de trap om haar vastslapende dochters te wekken. Op de zolder heeft het tweetal zich zelf een kamertje gefabriekt van wat linnen en gordijnen. Jan zorgde voor het timmerwerk en sloeg zelfs op niet onverdienstelijke wijze een soort van bedstee in elkaar.

"Meiden, d'r uit!" 't Klinkt als een schelle klaroenstoot. "We moete vandaag de zolder schonen!"

Anke vangt dat laatste woord op terwijl ze bezig is te ontwaken. Het zweefde gisteren onophoudelijk op moeders lippen. Zo is 't in Anke's hersenen blijven vastkleven.

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

WHAT A FRIEND!

After a busy morning I have sought the rest and quietness of my livingroom. I am planning to write a few words for our women's page. Nibbling at the end of my pen I try to think of something to write about. Now that I have a few hours to spare and the will to do it is there, now I can't seem to find a subject.

Thoughtless I put on the radio and all at once, there it is. A full, warm, man's voice with the wonderful song we all know so well: **What** a friend we have in Jesus. For a few seconds I sit there, listening and enjoying every word of it. He sings beautifully, I think. What a great gift it is to have a voice, like this man, and to sing in such a way that people take time to listen to it. Suddenly these words made my afternoon good and gave me a happy feeling and also something to write about. Because, why shouldn't we sit down together now and keep on talking for a while about this Friend?

☆

Sometimes we are waiting for something real big or adventurous things to happen to brighten up our often lonely days when husband and children are away to work or school. But now you can see it does not take so much! Only the words of a hymn.

Or maybe I should not say "only the words of a hymn". Because if we listen to it carefully or read it, we will find out what a promising and comforting song this is.

☆

Although we sing this hymn often and love it, I think we do not always think enough about the meaning of these words. Because, if we did, we would be acting much happier and more trusting and be less worried. Often times we are afraid of what tomorrow or next week or maybe even next year will bring us. But we don't have to be, because we have a Friend and **what** a Friend He is. He will carry everything for us. Sins and griefs, everything that sometimes seems to be an unbearable cross.

The reason why our burdens seem so heavy sometimes is that we don't carry everything to God in our prayers. That's what we have to do. **Everything.** Not only when there is sickness in our homes or maybe even death or other family troubles. No, we can tell Him too that sometimes we feel so lonesome in this strange country, we miss our relations and friend whom we had to leave behind, so much. We have to tell Him, that we too, would like it so very much to do something worthwhile in His Kingdom, but that we are just never asked for anything.

☆

We have to tell Him that sometimes we are worrying so much about our growing children or about our small ones who will not have a christian school training like we had. We can tell Him too about the stress and strain of everyday's housekeeping, how monotonous we find it sometimes. What a long list we have now already. And maybe you still know a lot more to tell. But make sure you tell.

We as housewives and mothers, who are often home alone, what a nice opportunity we have every day to talk to the Lord and tell Him everything. We could make it a daily practice to take off a few minutes every day for this and I am sure that for the rest of the day we all will have a feeling as if we were going on wings. I am sure that many mothers, who are doing this already, have found this to be true.

☆

Just now, while I am writing the same man who sang before, recites a poem now and I try to write it down as quickly as I can and now I pass it on to you. I am not sure that I did not leave a word out here or there, but it went something like this:

Every prayer is a flower —
in the garden of the Lord.
And He blesses every prayer —
that comes His way.
If you keep sending flowers
to the Lord,
very soon you will have a very
nice bouquet.
It is not just on Sunday that a
prayer can help, you know!
And it takes a lot of prayers
to make a garden grow.

In de grote gehoorzaal van de Université Du Travail van Charleroi is een proces gaande over de enorme mijnramp te Marcinelle. In de mijn Bois Du Cazier verloren 262 personen het leven.

Het proces werd bijgewoond door een twintigtal Italiaanse vrouwen uit de streken van Pescara en Campo Basso. Zij waren uit Italië overgekomen om het proces bij te wonen en vormden in hun zware rouw een trieste aanblik in de zaal.

Op de onderste de mijndirecteuren en ingenieurs.

Foto ANP-BGA-HBA

Rust, mijn ziel ...

Rest, my soul; thy King is Jesus;
All the world is His domain.
At His word all things are changing,
But eternal is His reign.

Without ceasing we are working
To obtain of goods the best.
In our hearts still dwells the yearning
For the peace we once possessed.

Rest, my soul; thy King is Jesus;
All thy days make Him thy guide.
Trust that Guide in gravest danger,
And walk safely by His side.

Rest, my soul; thy King is Jesus;
Worldly values once will cease.
At His word all things will perish,
But eternal is His peace.

R. V. W.

ANGST

Zo, nu is het me, na veel moeite, eindelijk eens gelukt om een plaatsje te bemachtigen op een vrouwenpagina. Daar moet je leep voor wezen, want vrouwen willen altijd het eerste én het laatste woord hebben en er tussen in is voor een man geen ruimte meer. Maar nu ben ik dan hier en het moet al een gewiekst vrouwmens zijn, wil ze me hier vandaan jagen voor ik gezegd heb wàt ik wilde zeggen. Ik wil me hier n.l. eens gaan zitten beklagen en dan hoop ik dat jullie vrouwenogen eindelijk eens open zullen gaan.

Ik beklaag me zelf over het feit dat ik zovaak alleen zit, dat de vrouw weg is en dat ik een hele avond of een hele dag en misschien straks als jullie plannen uitgevoerd worden wel een hele week alleen zit. Ik wil het wel weten; zonder vrouw ben ik niets, kan ik niets, durf ik niets. Zonder vrouw ben ik . . . wel — ben ik incompleet, daar!

En al heb ik de naam van een pessimist te zijn ik verzeker u dat mijn angstige voorgevoelens niets met pessimisme te maken hebben.

Zie dames, toen jullie begonnen met vrouwenverenigingen, och, dat was niet zo erg. Tenslotte moesten jullie tongen toch eens of tweemaal per maand eens los gemaakt worden sinds jullie in het eerst nog niet zo goed Engels konden spreken. Dat moet wel een groot torment voor jullie geweest zijn. Goed, toen daar het nieuws wat af was, moest er een league komen, als ik het woord goed onthouden heb. Het bewees intussen wél, dat de dames inmiddels wat Engels geleerd hadden.

Toen konden ze ook weer eens een nieuw jurkje laten bewonderen, dàt hadden ze hier ook wel erg gemist. Wel, dat overleefden we ook nog. Toen kwam er een district. Ik dacht dat dit nu eindelijk wel de "finishing touch" zou zijn. Jullie zien wel, dat ik ook al es een woordje Engels prevel. Nou dan! Maar ik was wél weer te optimistisch geweest. M'n wederhelft (ik wil verder geen kwaad over haar spreken) was in zo'n bestuur beland. Het hoogste, geloof ik. In elk geval, voor de vereniging moest ze alleen maar een paar uurtjes weg en voor een league vergadering ook ruim een avond, maar als ze voor "haar" district weg moest had ze de hele dag nodig! En *ik* moet me dan maar redden. Als ik 's avonds, doodmoe, thuis kom van m'n werk, komen hier en daar cars vandaan schieten, in elk zit één of meer van m'n spruiten, die elders zijn ondergebracht geweest gedurende de dag, maar nu wel naar huis kunnen, want . . . pa is thuis. Jawel, en dan begint het lieve leven. Eten koken, tafel dekken, snotneuzen verzorgen. 6 gezichten wassen, 12 oren schoonpeuteren, kleren uit, pyama's aan, kindertjes naar bed, kleertjes opvouwen, vaatwassen, bijna ben ik dan aan het einde van m'n krachten. Maar nog *niet* van m'n klàchten.

Want het ergste komt nog. Nu willen ze een bestuur gaan vormen, dat nog hoger is dan het àllerhoogste dat er al bestaat en ze gaan het een federation noemen. Gisteravond kwam m'n wederhelft thuis en zei: lieverd, volgende week moet ik voor die "federation business" naar Toronto.

Toronto schreeuwde ik. Toronto zeg je! Maar kind, hoe moet je daar komen.

Oh wel, met de trein, zegt ze achteloos. Mrs. A. dacht dat we 's morgens met de eerste trein uit B konden vertrekken, dat is om vijf uur dertig, maar kijk het voor alle zekerheid nog even nà, wil je, honey?

Vijf uur dertig, stamelde ik, maar kind dan moet je om 4 uur al opstaan.

Jij ook, vertelde ze ijskoud, jij moet me even wég brengen! Dan kun je, als je thuis komt mooi breakfast voor de kinderen maken en ze nog nét "even" wegbrengen voor je naar je werk gaat. Nu vraag ik jullie, dames, is dit nog "human"?

Ik kan het er niet meer in zien.

En stel je eens voor dat ze, als ze overstappen moet, in de verkeerde trein stapt.Daar mag ik dan ook nog de hele dag over in zitten! Of stel je voor, als ze in Toronto in een taxi stapt, dat ze met een slecht individu in aanraking komt. Zo'n kerel ziet natuurlijk zo, dat ze maar een boerentrien is. Nee dames, kan dit nu beslist niet overgaan? Nog is het niet te laat. En er komt beslist trouble van. Misschien wel echtscheidingen! Denk toch eens om die wurmen van kinderen. En als jullie nu beslist door zetten willen, (zoals gewoonlijk) dan heb ik een stille hoop dat er mànnen zijn die dit lezen. En die met me mee voelen en denken zullen *wij* een vereniging oprichten, mannen, of een league of district vormen, desnoods zo'n "hoogste van alle hogen" bestuur, waarna we in ons reglement zetten, dat we onze vrouwen deze laatste stap verbieden. Want, als dit doorgaat mannen, dan zie ik de dag komen, waarop m'n vrouw zegt: Zeg lieverd, ik heb volgende week een (hoge) bestuursvergadering in Victoria, B.C. Kijk jij de airplanetijden even na?

Want denken jullie dat dit bij Ontario blijft. Dit werkt als een besmettelijke ziekte. Alle verenigingen in Canada zullen hier op de duur door aangesloten worden.

En dan? Nee mannen, wij raken onze vrouwen kwijt. Laten wij ons organiseren. Tot wij dat voor elkaar hebben, laat ons *dit* afspreken: we houden onze vrouwen thuis!

Uw bezorgd
medeslachtoffer

Uw Commercial Life agent is **FONS HOONHOUT** voor al Uw verzekeringen
2 WINGREEN COURT, APT. 11, DON MILLS, TORONTO, ONT.
Het tel. no. blijft HI 7-0937
"SERVING ONTARIO"

• Vader,
• Moeder,
• en al de kinderen
IN EEN FAMILIEPOLIS

JA, DAT KAN BIJ DE
Commercial Life

VOOR VADER: EEN LEVENSVERZEKERING VAN $ 5,000.00
VOOR MOEDER: EEN LEVENSVERZEKERING VAN $ 1,000.00
VOOR DE KINDEREN: TOT 21 JAAR EEN TIJDELIJKE VERZEKERING VOOR ELK KIND VAN $ 1,000.00.
Laat U eens volledig inlichten door een onzer agenten.

VERZOEKE INLICHTINGEN TE ZENDEN AAN:
NAAM: ....
ADRES: ....

HOOFDKANTOOR:
1303 Yonge Street
Toronto 7
Telef.: WA 5-4144

KANTOREN in:
Hamilton
Kingston
Kitchener
London
Ottawa
Sudbury
Edmonton
Calgary
Vancouver

★

Commercial Life
behorend tot
THE NETHERLANDS INSURANCE GROUP

All one body we?

II.

You might have been wondering during this week, why I told the story about Mr. Thoms Shouldike. And I am happy to give some more information in this issue of Calvinist-Contact.

First of all I have to confess that this story is not my own. It was written by Nellie McClung. I just condensed the story. But this is not all. It might well be that some of our younger readers were familiar with this story. For it was taken from a grade VIII-reader, in the series "Prose and Poetry for Canadians", called "Adventures", pp. 211—222. The edition which lies before me is "Authorized for use in the schools of Alberta" and "Approved by the Protestant Committee of the Council of Education for the Province of Quebec". It also is "approved for use in the schools of Ontario".

The story therefore is part of the instruction which our children is given at a public school.

☆

In this story we hear from the splendid unity of the West. In this "illimitable land, with its great sunlit spaces where the west wind . . . woos the heart of man with a magic spell and makes him kind and neighbourly and brotherly!"

The author asks: "Where could such a scene as this be enacted — a twelfth of July celebration, where a Roman Catholic priest was the principal speaker, here the company dispersed with the singing of "God save the King", led by an American band?"

Indeed. Yet I om not without concern about the instruction of mine and your and our children in this way.

To mention the main fault made by this author right here, I object to the thought that in the West doctrines and creeds have to die because of the power of loving service.

I don't blame the public schools for this piece of prose. Neutrality must lead to colorlessness. Neutrality must glorify the thought: All One Body We.

But we as Christians, we should be concerned about the fact, that the song which unites Christian soldiers, becomes a glorification of a kind of neutrality, we never shall approve.

☆

I don't think that after these remarks it will be necessary for me to go into all the details. But I rather would like to make a few more points.

First of all I see even more reason for my main objection in the commentary given by the editors. After the story the reader gives some remarks under the heading: Understanding the story. Here we read: "It is not so much a story of the way of the West as one of the way in which intelligent people with common problems and a desire for harmonious living have developed understanding of each other through stress of their likeness."

Here we meet some contradiction with the story itself. The story asks: Where else is this possible? The story glorifies the spirit of the West. But the editor points out that it is not so mucht the spirit of the West as the Spirit of the intelligent people. Shall we say that the wise men still come from the East? The author praises the West for this unity, the editor the human intelligence. Here we see clearly that people have a lot of idols to choose from, if it is not nature, it is intellect, but it is always something we have to glorify. Here we have a good example of the fact that the public school at its best leads to humanism.

We may well ask, how the protestants in that committee of the council of Education in the Province of Quebec, which name surely sounds important, could approve of this story.

It might well be that some children who read this story understand the danger in it better than the "protestants in the Committee of the Council" mentioned above. It might well be, that our children still feel that it would not be ideal if we all buried our creeds in order to form one body.

Again this story affirms the thesis of a great investigator of education who once wrote: ". . . in fact, an education which is not religious is atheistic; there is no middle way." (William Temple in: The Hope of a New World.)

We often feel that we have to complain about lack of interest from the part of our teenagers. But how can they be interested in Calvinism? They go to school. They attend lessons in a school, where the child is instructed in the way: All One Body We. Well, if the school teaches this during five days a week, what can we expect from one hour of catechetical instruction? An instruction, which often from educational point of view is very poor, compared with the materials at the disposal of the schoolteachers.

Can't we use this story then? Surely, we may let our children read this adventure of Mr. Thomas Shouldike. But we do injustice to our young teenagers, if we do not explain that between Mr. Thomas Shouldike and the priest Father O'Flynn is an other possibility, a different and better solution. Asked about this, I was happy to explain that we as Calvinists and as Christians can appreciate everybody and every creed and every religion, but that we cannot agree with everybody and with every creed and with every religion. We appreciate some of the practices of the roman catholic church, but this does not make us their converts.

I am sorry that the editor of this story did not make some more mention about King William III. He fought for freedom of religion, but he also was a fighter for tolerance. B. K. Kuiper writes about this great descendant of the Oranges: "As a result of his brave and determined stand Dutch William had saved Holland, England and America for Protestantism and liberty against Catholicism and despotism of Louis XIV of France and James II of England." But in that foregoing year, 1689, a Toleration Act had granted freedom of religion to protestant dissenters in England — to the Presbyterians, the Congregationalists, the Baptists and the Quakers, and this was for these days a very great and important victory.

The story suggests that the Prince of Orange was not a good topic for the speech of the Anglican Minister, but that he rather spoke of "the Prince of Peace, who died on the cross to save the souls of men of every nation and kindred and tribe." But our Saviour did not only die for the souls of men. William III tried to be His disciple in establishing freedom of religion and a righteous government.

It is no wonder that our children show very little interest in the history when such things are served as food for their minds.

And so there are more things, like what is said about the Lord's Prayer, but I think this will be enough to show us that the public school, even if assisted by protestant Committees of Educational councils, never will be able to give our children such an instruction as . . . we promised to give them.

May the tolerance also in this country increase and enjoy the same rights as the public school has at the present.

R. K.

INGEZONDEN:

De Gnostieke Geschriften

Geachte redactie:

Uit het stukje in C.C. van April 24, 1959 betreffende de "Sayings of Jesus" krijgt men ten onrechte de indruk dat er een stuk aan God's Bijzondere Openbaring is toegevoegd en dat dit onlangs door Oscar Cullmann (two n's) in New York is bekend gemaakt.

't Betreft hier natuurlijk de vondst van de Gnostieke geschriften (in het Koptisch) in Nag-Hammadi (of: Nag Hammade) ongeveer 60 mijl ten noorden van Luxor in Boven Egypte. Deze documenten waren gevonden in 1945; door allerlei politieke ontwikkelingen (Faroek - Naguib - Nasser) is er van een rustige bestudering in Egypte niets gekomen. De mensen die er de hand in gehad hebben deze documenten voor de wetenschappelijke wereld te beveiligen zijn vnl. de bekende Zwitserse psycholoog Jung en de Nederlandse professoren Quispel en Van Unnik en de Fransman Puech. Sinds 1952 zijn er definitieve gegevens over deze manuscripten beschikbaar en de Jung-Codex (onder welke naam de meeste van de documenten bekend staan, omdat ze door Prof. Jung werden opgekocht) is reeds sinds enige tijd gepubliceerd. Het meeste werk van vertaling en onderzoek heeft plaats gevonden (en vindt plaats) in Utrecht.

Hoewel deze ontdekking lang niet zo populair is geworden als de ontdekking van de Dode Zee fragmenten, is er toch voldoende literatuur beschikbaar. Het is dan ook zonneklaar dat hier geen sprak is van werkelijke spreuken van Jezus die als bron van kennis naast de Bijbelse zouden kunnen dienen. De spreuken (LOGIA, sayings) in "het Evangelie van Thomas" staan op naam van Jezus maar zijn afkomstig van de Gnostieke leermeesters van drie tot vijf eeuwen na Christus. Voor onze kennis van de Gnostiek zijn deze documenten zeer belangrijk. Ook krijgen we nu meer waardering voor de geestelijke worsteling van het jonge Christendom, met name van een man als Ireneus. "Het Evangelie der Waarheid" (EVANGELIUM VERITATIS) is waarschijnlijk het belangrijkste document onder deze manuscripten, vooral wanneer het zeker is dat het inderdaad een geschrift van Valentinus is.

Professor Cullmann heeft deze ontdekking niet de wereld kond' gedaan. Hij zal er wel in geïnteresseerd zijn want hij heeft over de Gnostiek en het vroegste Christendom geschreven. Cullmann is professor aan de Universiteit van Basel en "directeur de l'ecole des hautes etudes" aan de Sorbonnes te Parijs. In het voorjaar van 1955 heeft hij lezingen in Amerika gehouden.

Ik schrijf U dit natuurlijk niet om U de les te lezen en ook niet om een lezing te houden (als U er verder over lezen wilt dan kunt U van onderstaande bibliographie gebruik maken), maar misschien mag ik me de opmerking veroorloven dat de "Oshawa Times", hoewel wellicht van onschatbare waarde voor alle burgers van Oshawa, toch niet gebruikt moet worden om Canadese Calvinisten in te **lichten** over Gnostieke documenten.

Met hoogachting en broedergroet,
Andrew Kuyvenhoven.

Bibliografie:

Cross, F. L. editor, **The Jung Codex:** A newly recovered Gnostic Papyrus. Three studies by H. C. Puech, G. Quispel and W. C. Van Unnik. London 1955.

Filson, Floyd V., "The Gnostic 'Gospel of Truth'," **Biblical Archeologist,** 20 (1957) 76—78.

Malinine, M., Puech, H. C., and Quispel, G., **Evangelium Veritatis.** Zurich 1956.

Piper, Otto A., "The origins of Gnosticism", **Theology Today,** 13 (July, 1958).

Van Unnik, W. C., **Openbaringen uit Egyptisch zand,** Van Keulen 1958.

Mulder H., "Openbaringen uit Egyptisch zand, de vondsten bij Nag Hammadi", **Gereformeerd Weekblad** Feb. 13, 1959.

H.M. Koningin Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard hebben op de morgen van 4 Mei een krans gelegd bij het Nationaal Monument op de Dam te Amsterdam.

Foto A.N.P.

GLOBE TRAVEL SERVICE
Het Nederlandse reisbureau voor al Uw reizen
OFFICIELE AGENTEN VOOR K.L.M. - H.A. LINE EN ALLE ANDERE SCHEEPVAART- EN LUCHTLIJNEN
Deskundig advies is een grote hulp voor U, en U krijgt dit zonder.... extra kosten.
212 MAIN STREET, NEWMARKET, ONT. PHONE T.W. 5-4891

NIEUW! KOOPT VANDAAG NOG EEN ROL NIEUW!

NIEUW! Buitengewoon heerlijk van smaak met halfzachte vulling. Product van TONNEMA, King Pepermunt Fabrieken NIEUW!

DE AVONTUURLIJKE LOUIS RIEL

Gedurende de laatste verkiezingen refereerden politieke deskundigen vaak aan een van de raadsels in de Canadese geschiedenis — Louis Riel.

"Sinds Riel", zeiden ze, "heeft Quebec nooit meer een meerderheid van Conservatieve zetels in de House of Commons gehad".

Meer zeiden zij niet over Louis Riel en zijn aandeel in de Canadese geschiedenis, omdat slechts het noemen van zijn naam al twist kan zaaien tussen diegenen die thuis zijn in de Canadese geschiedenis. Hij was de meest trotse rebel. Velen vragen zich af of hij toerekenbaar was. Sommigen zien in hem een genie.

Wie hij ook was, hij gaf een kleurige bijdrage aan de eerste jaren van de Confederation.

Een van de eerste dingen die de regering van Canada na de Confederatie in 1867 trachtte te doen was dit geweldige land te bevolken. Het gedeelte waarvan men het gemakkelijkste uit kon gaan, was het land dat door de Hudson's Bay Company beheerst werd, en dat nu uitgegroeid is tot de Prairie Provinces en de Northwest Territories.

Zodra men met deze handelmaatschappij tot een overeenkomst was gekomen, zond de regering in Ottawa landmeters uit naar die streek die later Manitoba zou worden, teneinde het af te palen voor verkoop, nederzettingen en eventueel gemeentelijk bestuur.

De bevolking was een merkwaardig mengsel van Indianen, Fransen, enkele Schotten die bij de handelmaatschappij gewerkt hadden, en de Metis — gedeeltelijk Indiaans, gedeeltelijk Frans. Louis Riel was de natuurlijke leider van de Metis. De regering of zijn vertegenwoordigers hadden deze mensen niets verteld. 't Enige dat zij wisten was wat zij zagen. En dat waren de landmeters die de streek verdeelden in secties van 640 acres.

De Metis hadden zich langs de rivieren gevestigd. Hun bouwlanden liepen in nauwe stroken vanaf het water, zoals de landerijen van hun voorouders in Quebec. Vanuit hun isolement voorzagen deze vurige Katholieken het verlies van hun kerkelijke rechten en van hun boerderijen aan de Britse (Protestantse) regering.

In de zomer van 1869 barstte hun haat in openlijke opstand uit. Riel en zijn mannen namen de Gouverneur van de Hudson's Bay Company, William MacTavish, gevangen. Deze was in naam hoofd van de provincie, in afwachting van de komst van een Gouverneur uit Ottawa. Ze hesen een eigengemaakte vlag, en installeerden een voorlopige regering in Fort Garry, nu Winnipeg.

Een aantal Britten en Canadezen verzamelde zich in Lower Fort Garry, 20 mijl stroomopwaarts, en rukten op naar Fort Garry. Riel nam velen van hen gevangen, en joeg de rest terug.

Intussen was de nieuwe Gouverneur van de toekomstige provincie, William MacDougall, op weg naar het Westen, door de Verenigde Staten. Toen hij bij de grens van Manitoba aankwam, trachtte hij zijn nieuwe regering te proclameren, maar werd door de Metis aangeraden terug te gaan. Hij was hier niet nodig. Zij hadden Riel's regering.

Tot op dit ogenblik bestonden de enige verliezen uit een vluchtende gevangene die neergeschoten was bij deze poging.

Toen, in het voorjaar van 1870, maakte Riel zijn eerste grote vergissing.

Een van Riels gevangenen was een opstandige en heethoofdige Ier, Thomas Scott Hij was niet alleen trouw aan Ottawa, maar hij was een Protestant. Hij had gezworen Riel te vermoorden zodra hij vrij was. Riel's rechtbank veroordeelde Scott ter dood, en hij werd ten aanschouwe van honderdvijftig personen hoor een executie peloton terechtgesteld. Ottawa reageerde op krachtdadige wijze.

Colonel Garnet Wolseley werd uitgezonden aan het hoofd van de "Red River Expedition", bestaande uit 400 soldaten en 800 militia. Riel vuchtte naar de Verenigde Staten.

In 1873 keerde hij naar Manitoba terug, en werd in het kiesdistrict Provencher gekozen as afgevaardigde in de House of Commons, als opvolger van Sir Georges Etienne Cartier. Hij werd geroyeerd maar hij werd in het volgend jaar herkozen.

In Ontario stond er een prijs van $5000.— op zijn hoofd. Er doen verhalen de ronde hoe hij het Parlement in gesmokkeld werd, de eed aflegde, en weer naar buiten werd geholpen in het bijzijn van velen die hem onder normale omstandigheden zonder meer zouden hebben neergeschoten. In Quebec was hij een held; in Ontario was hij een gehate moordenaar.

Riel vluchtte weer naar de Verenigde Staten en woonde 15 jaar in Montana. Terwijl hij weg was, werden zijn volgelingen, de Metis van de Red River Valley, overgebracht naar 'n nieuwe nederzetting in de Saskachewan River Valley. Maar ook hier werden ze niet met rust gelaten en weer vreesden zij dat hun land hen zou worden afgenomen. In 1885 riepen zij weer de hulp van Riel in.

Ten tweede male keerde hij naar Canada terug en installeerde een voorlopige regering in Saskatchewan geholpen door enkele Indianen en vele Metis. Bij een schermutseling bij Duck Lake werden 9 Northwest Mounted Police gedood. Het gehele Noordwesten was weer in oproer.

Maar het oude Westen was veranderd. De Canadian Pacific Railway was nu voltooid, en troepen konden snel vervoerd worden. De tweede Riel Rebellion duurde slechts twee maanden en na de Battle of Batoche gaf Riel zich over.

Hij werd beschuldigd van hoogverraad, schuldig bevonden en opgehangen in Regina. Hij was toen 41 jaar. Er wordt vaak gezegd dat dit Regina schavot het belangrijkste punt vormde waaruit de Liberale Partij zijn kracht putte bij alle volgende verkiezingen in Quebec.

De verkiezingsresultaten van vorig jaar vormden het eerste duidelijke bewijs dat dit schavot langzamerhand zijn invloed heeft verloren. De herinnering aan Riel komt nu nog slechts ter sprake tijdens geschiedkundige discussies. Ze is vergeten als een oud politiek spook, dat destijds de opvolgers van de partij, die eens de vele smeekbeden voor clementie voor Louis Riel van de hand wees, achtervolgde.

BOOK - REVIEW

"AAN DE ROMEINEN" - by Dr. Herman Ridderbos. Published by J. H. Kok, Kampen, 1959. 364 pages.

This is a neat publication of a commentary on the epistle to the Romans as prepared by Dr. Herman Ridderbos, professor at the Theological School at Kampen, The Netherlands. It is one of the well-known series of commentaries on the New Testament begun by the late Prof. Dr. S. Greydanus, and Prof. Dr. F. W. Grosheide. It is a beautiful addition to the exegetical books on the New Testament, beautiful not merely in form, but also as to content. It is a volume that may well adorn the library of any student of the Bible, and should be found much on desk or table for consultation and enlightenment.

In his characteristically thorough way the author first of all gives a constructive and instructive introduction to his commentary. The learned professor speaks to the university students and the plain folks alike in language that can readily be understood. He pictures the constituency of the Church at Rome in a manner that may help the diligent students in visualizing the parishioners of that particular congregation. The spiritual inner struggles of the soul as well as the practical problems of the day are clearly presented. The composition of the congregation and its strategic place in the midst of a worldly empire are sharply outlined. The theme of the message and the purpose of the writing is properly emphasized. "For I am not ashamed of the gospel: for it is the power of God unto salvation to everyone that believeth; to the Jew first, and also to the Greek. For therein is revealed a righteousness of God from faith unto faith; as it is written, But the righteous shall live by faith."

It is impossible to do complete justice to the value and import of a commentary such as this one in a brief review. Suffice it to refer to just a few instances of exegetical ability of the author. We have in mind chapter 2 : 14, 15; 8 : 26, 27; and 11 : 25, 26.

Jew and Gentile will be judged in judgment day according to the one and same rule. The Jews must not imagine that they will be in an exceptional position by virtue of their knowledge and possession of the law. The Gentiles do not appear to be void of all knowledge of the law, even though they do not have the law of Moses. The Gentiles do the law "by nature", i.e., their behaviors are sometimes in agreement with the law of Moses. They do have the law, though it be in another way than the Jews. "They are the law unto themselves". They can not entirely deliver themselves from the law. They determine norms and boundaries for themselves and thereby give witness to the law. In this "they show the work of the law written in their hearts, their conscience bearing witness therewith". The purpose of Paul is not to give an optimistic picture of the Gentiles. The one question is this, "Has the law been kept, yes or no"?

In chapter 8 the apostle is speaking about the groaning creation. In the groaning of the entire creation and in the groaning of the believers the apostle notes the certainty of the coming deliverance. In this groaning the Holy Spirit also plays an active part. It is not a superficial groaning. It is a real groaning as from the depths of our being. The Spirit enters into the depth of our souls and "makes intercession for us with groanings which can not be uttered; and he that searcheth the hearts knoweth what is the mind of the Spirit". In this action of groaning from below to above, from the present to the future, an eager looking unto the future and a persevering expectancy of the congregation comes to expression. In this action of the soul the Spirit makes intercession for the saints, feels with them, groans with them, lays hold upon future bliss.

One of the important questions often times raised is the one concerning the salvation of all Israel. The answer depends upon the explanation of the content of this mystery. This consists first of all in this "that a hardening in part hath befallen Israel, until the fulness of the Gentiles be come in. This mystery refers not only to the future, but is already in the process of realization. "All Israel" is not only quantitative, but also qualitative something else than "the remainder of Israel. It concerns also those, who, though yet unbelieving, will not remain in unbelief. Israel will be moved to jealousy, seeing that many of the Gentiles are brought to faith.

This commentary, soundly orthodox, and scholarly plain, affords an over-abundance of material for sermon making for the minister of the Word of God. It is a gold mine of scriptural truth for the laymen in the pew. It is a good source for study material in the society room. It will be of great benefit to all who take their profession of faith seriously, and would like to have a better understanding of the historic Christian faith as expressed in the creeds. The reader and student of good books will make a wise investment in a book, such as here presented to the buying public. Dr. Herman Ridderbos has done the Church a great favor in preparing this helpful commentary.

John Ehlers.

Laadbaar door zij- en achterdeur!

Stap vlotweg binnen door de grote, dubbele zijdeuren, slechts 13 inches boven het trottoir — of laad desgewenst door de achterdeur.... en er is **honderd en zeventig kubieke voet** nuttige laadruimte.

Meer artikelen, vlugger laden, aflevering in korter tijd.... zo kan de Volkswagen U **werkelijk geld besparen** op elke bestelling of service bezoek. Veilig uitzicht, uitnemende manoevreerbaarheid, Europees precisie vakwerk, verbazende betrouwbaarheid, bijzonder lage onderhouds- en gebruikskosten. Dit allemaal PLUS vlotte service en een centraal Depot van 5 millioen dollar aan Reserve Onderdelen — DAT IS VOLKSWAGEN!

U bent in zaken om winst te maken, breng daarom een bezoek aan Uw Volkswagen dealer.

VOLKSWAGEN CANADA LTD.
Golden Mile, Toronto 16, Ontario

DUTCH BOOKSTORE
H. VAN PELT
25 Hiawatha St., - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek
zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. I — Phone WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Uit de Pers :

BESCHAMENDE WAARNEMINGEN

Nu de zending van de Gereformeerde Kerken in Nederland niet meer wordt toegestaan in Indonesië, zoekt men naar nieuwe zendingsterreinen. Men heeft vooral het oog gericht op Zuid Amerika en in "Centraal Weekblad" geeft Ds. J. C. Gilhuis een beschrijving van zijn ervaringen in Brazilië, waar hij is heengezonden om de situatie op te nemen. Zijn verhaal is interessant en zijn waarnemingen waren — naar hij zelf schrijft — soms beschamend. Hier volgt dan zijn relaas uit Sao Paulo:

We hebben bij het zoeken naar de juiste contacten in Brazilië, vandaag precies in de roos geschoten. Dat merken we al heel gauw wanneer we in het hart van Sao Paulo, midden tussen de wolkenkrabbers terecht gekomen zijn in de rustige studeerkamer van dr. José Borges dos Santos Jr., een van de leidende figuren in de Igvesia Presbiteriana do Brasil. Deze tengere, levendige Braziliaan, die ons in het Engels te woord staat, heeft niet lang nodig om zich te oriënteren, wanneer hem de bedoelingen van onze komst uiteengezet worden. Het wordt al heel gauw een van die aangename en vruchtbare ontmoetingen, waarin onmiddellijk de kern van de zaak met ronde woorden op tafel komt. Zijn antwoorden zijn spits en telkens grijpt hij naar z'n blocnote om een voor vreemdelingen misschien ingewikkelde organisatorische kwestie in het leven van de Braziliaanse Presbyteriaanse kerk met een tekeningetje duidelijk te maken. We zullen tenminste later na dit bezoek niet omhoog komen te zitten met vragen als: "wie was dat ook weer met wie we toen gesproken hebben?", en "wat zei hij ook weer?".

Op zijn bureau lag op deze zaterdagmorgen de bijbel en een Hebreeuws woordenboek open. Hij was kennelijk bezig aan de preek voor zondag. Maar hij ging er zo rustig voor zitten om ons te ontvangen, liet koffie brengen, en was in het hele onderhoud zo geinteresseerd betrokken, dat we on-gehaast de éne vraag na de andere konden stellen.

Een van die vragen betrof de snelle groei van het protestantisme in Brazilië. "In welke mate, dr. Borges, is uw kerk daar ook bij betrokken, want als we het eerlijk mogen zeggen, viel ons het aantal zendingsposten van de Braziliaanse Presbyteriaanse Kerk, dat een van uw collega's ons onlangs noemde, wel wat tegen."

Dat was een door ons wel voorzichtig ingeklede, maar toch ook weer duidelijk uitgesproken kritische noot.

Maar die kritiek zou ons opbreken. De blocnote komt er aan te pas en terwijl hij allerlei cirkeltjes en vierkantjes op het blad tekent, zegt Borges: "Kijk, dat zal ik u nu eens duidelijk maken: die vierkantjes hier zijn de zendingsposten in het binnenland, en, inderdaad, dat zijn er nog niet zoveel; Brazilië is ook haast zo groot als een heel werelddeel en wij doen in dit opzicht ook nog veel te weinig. Maar vergeet u een ding niet: dit is maar een deel van ons zendingswerk, want het andere speelt zich hier in de stad af."

* * *

Ja, daar hebben we eigenlijk nog niet zo aan gedacht. Wat gebeurt er in dit opzicht in Sao Paulo zelf, een metropool met ruim 2 millioen inwoners en een uitgestrektheid zo ongeveer als een kleine Nederlandse provincie.

"Tien jaren geleden", zegt Borges, "had de Braziliaanse Presbyteriaanse Kerk hier 10 gemeenten; weet u hoeveel er thans zijn? Zesentwintig"

"Dat gaat zó." De blocnote komt er weer aan te pas en Borges tekent een grote cirkel met een aantal kleine rondjes in een boog daar om heen. "Iedere gemeente heeft, behalve het eigen kerkgebouw als centrum van kerkelijke arbeid, op vijf à zes andere punten in de stad een — laten we maar zeggen — "werkplaats".

Meestal beginnen we daar met een zondagsschool; daarop volgen dan ook al gauw samenkomsten met belangstellenden; na verloop van tijd vormt zich daar dan een kring; en na enkele jaren blijkt er op die plaats een nieuwe gemeente te zijn gegroeid. Op deze manier zijn er in tien jaren 16 gemeenten bijgekomen."

"Maar één predikant kan 's zondags toch niet al die preekgelegenheden waarnemen?"

"Neen, dat gebeurt ook niet; dat wordt allemaal door gemeenteleden gedaan, die spreken daar — wij hebben bij voorbeeld een advocaat die dat voortreffelijk doet —, die leiden daar de zondagsschool, nemen er catechisaties waar of verzorgen daar een bijbelkring.

Meestal gebeurt dat 's zondagsmiddags. Dan zwermt een groot gedeelte van de gemeente uit naar verschillende kanten van de stad. We komen momenteel zelfs buiten de stad, in Vargas. Daar gaan iedere zondag twee mensen heen om te "preken". 's Zondagsavonds zijn ze dan allemaal weer terug voor de avonddienst in ons kerkgebouw."

"Hebt u een bepaalde opleiding voor deze "leken"-arbeid?"

"Neen, dat hebben we niet en dat is één van onze grote zwakheden; daar zou broodnodig aan gewerkt moeten worden . . . maar er moet nog zoveel gedaan worden!"

* * *

Ja, daar zijn we voor naar Zuid-Amerika gekomen, om zendingsmogelijkheden na te gaan en waar te nemen wat er op dit gebied kan worden gedaan. Maar dan worden er tegelijkertijd ook nog andere, ons zelf beschamende waarnemingen verricht. Wij trachtten ons namelijk even een Nederlandse gemeente voor te stellen waar een zeer groot deel van de leden 's zondagsmiddags naar alle kanten uitzwermt, zoals dat in deze Braziliaanse kerk in Sao Paulo gebeurt. Wij konden ons zo'n gemeente niet voor de geest halen!

Toen dachten we ook aan wat we lazen over sommige groepen van "Evangelicals" in Chili. Die hebben daar deze gewoonte: om 's zondags een plaats te krijgen in de avonddienst, moet men eerst 's middags mee gewerkt hebben aan die openluchtsamenkomst, waarvoor men in de morgendienst aangewezen is!

Als we ons dit in Nederland trachten voor te stellen schieten we in de lach. Want laat dit nu allemaal misschien wat erg roze gekleurd zijn, daar staan in Nederland toch vaak maar erg somber gekleurde ervaringen tegenover.

Men heeft in Zuid-Amerika soms ook beschamende waarnemingen te verwerken.

J. C. Gilhuis

IMPORT: JANKOK - WILLOWDALE, ONT.

Vraagt ook onze wederverkopers!

Bescherming van de Grizzly-beer

Bijna zo groot als de Alaska Beer, die het grootste vleesetende dier ter wereld is, is de Grizzly Beer van Alberta, Canada's meest verscheurende en grootste dier.

Maan ondanks zijn woestheid wordt zijn aantal kleiner. De regering van Alberta heeft een gebied in Noord Centraal Alberta aangewezen, dat ongeveer 8000 vierkante mijl beslaat en waar deze dieren beschermd zijn.

De leden van dit ras zijn belangrijk groter dan hun familieleden, de Berggrizzly en de Zwarte of Cinnamon Beren. Het is niet ongewoon als grote mannetjesdieren meer dan 800 pond wegen, en voorpoten van meer dan 5 inch breedhebben.

De grootste bekende grizzly beer woog meer dan 900 pond, deze werd in 1953 in het Lesser Slave gebied geschoten. De op 3 en 4 na grootsten kwamen uit hetzelfde gebied.

Aangezien de grizzly enorm veel voedsel nodig heeft en leeft in een omgeving waar voedsel betrekkelijk schaars is, heeft hij zich ontwikkeld tot een kundig fourageur. Hij is voornamelijk een carnivoor maar eet indien nodig ook planten, insecten en aas. Over korte afstanden kunnen zij zich voortbewegen met de snelheid van een paard. Dit stelde hen in hun oorspronkelijke omgeving in staat buffalo's te vangen. Nu geeft het hen de gelegenheid op groot wild te jagen.

Volgens zoölogen komt de levenscyclus van deze beren met die van de mens overeen. De welpen worden op 12-18-jarige leeftijd volwassen. Gewoonlijk bereiken ze een leeftijd van ongeveer 50 jaar, sommigen worden echter 5 of 10 jaar ouder.

In de afgelopen jaren zijn te veel grizzly's het slachtoffer geworden van de jacht. Sommige dieren werden geschoten wanneer zij voedsel zochten op de vuilnisbelten voor boorstations en houtzagerijen. Alberta's nieuwe verordeningen vereisen nu dat vuilnisdepots op een behoorlijke afstand van de kampen gemaakt moeten worden. Wanneer een beer op particulier terrein terecht komt of de algemene veiligheid in gevaar brengt, zijn de jachtopzieners van het gouvernement gemachtigd de nodige maatregelen te nemen. (CS)

ANSWER X-WORD PUZZLE

	A	T	O	P		C	A	F	E	
	S	O	D	A		O	R	E	S	
R	U	L	E	R		T	E	N	S	E
E	N	D	S		P	I	S	C	E	S
A	D			A	I	L		E	N	S
C	E	N	T	R	A	L	S			
T	R	E	A	T		I	A	G	O	S
			A	L	L	O	C	A	T	E
P	O	A		E	E	N			T	A
O	P	P	O	S	E		S	P	A	R
H	E	R	R	S		C	L	A	W	S
	R	I	A	L		H	U	L	A	
	A	L	L	Y		A	G	E	S	

Hollandse Tuingereedschappen

GREENHOUSE GLAS en VERF

uit voorraad leverbaar.

VARY Equipment Co.

COR VAN RIJN R.R. 1 GRIMSBY, ONT.

Phone WH 5-4745

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Het ontwerpen en ontwikkelen van Ontario's toekomst

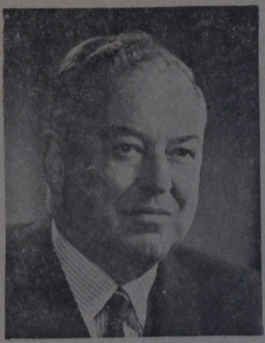

"De Regering van Ontario is trots op de geweldige uitbreiding van deze provincie gedurende de afgelopen jaren . . . een vooruitgang die zal blijven voorgaan. Uw regering beoogt terzelfder tijd het welzijn van het individu in de gemeenschap."

Hon. W. M. Nickle, Q.C.,
Minister of Planning and Development for the Province of Ontario.

Gedurende de afgelopen tien jaar, terwijl de groei van Ontario sneller was dan enig ander gebied in Noord-Amerika, heeft de provincie meer dan 150,000 nieuw aangekomenen per jaar verwelkomd. Ontario is dankbaar voor de voortreffelijke bijdrage, die deze nieuw aangekomenen aan de ontwikkeling en voorspoed van de provincie hebben verleend.

De voornaamste taak van het "Department of Planning and Development" is en blijft het beoogen van het welzijn van de nieuwe burgers van Ontario.

Vergeet niet — dat de diensten van dit departement beschikbaar zijn voor elke ingezetene.

Voor nadere inlichtingen schrijft aan de Directeur, Mr. A. V. Crate.

ONTARIO DEPARTMENT OF PLANNING & DEVELOPMENT

Hon. W. M. Nickle, M.B.E., M.C., Q.C. MINISTER — Hon. Leslie M. Frost, Q.C., LL.D. PRIME MINISTER

Art Appreciation by Radio in the Netherlands

A series of broadcasts designed to help listeners acquire a better understanding of art works has become a firm favourite on the Netherlands radio network.

The project was started in 1956, during the International Campaign for Museums, by a group of art historians, and artists who founded a non-profit organization called "Our Art Heritage" (Openbaar Kunstbezit) with the purpose of broadcasting weekly talks on art. The programmes proved highly successful and last year membership reached 96,000.

Subscribers pay a small fee in return for which they receive a springback binder and, at the beginning of each month, four reproductions of works of art, from Dutch museums, which are to be discussed during the broadcasts. These include colour reproductions of paintings and reproductions in black and white of sculptures and prints.

At the end of the month texts of the broadcast commentaries are sent to subscribers so that, each year, they are able to complete an album of some forty reproductions with related texts.

A free permanent pass to all Dutch museums is issued by the organization to all members. Subscriptions are also used to acquire a number of works by living artists. These are distributed among members by ballot at the end of each year. (UNESCO)

Joden emigreren naar Canada

Minister E. Fairclough, Minister of Citizenship and Immigration heeft in een rede aan het jaarlijks diner van de Joodse Immigranten hulp Dienst in Toronto vorige week gezegd, dat van 1946 tot 1958 het aantal Joodse immigranten naar Canada 53.780 bedroeg. Het grootste aantal daarvan — 11,514 — kwam van Polen; van Hongarije kwamen er 4,648, van de U.S.A. 7,597, van het Britse Rijk 7,348 en uit Israel 7.204.

De grootste groep van deze Joodse immgranten zijn kleermakers, nl. 3728; in de groep 'geestelijke' vallen 1914 en in de groep 'landbouw' 1879.

Joodse immigranten hebben een grote rol gespeeld in de ontwikkeling van Canada. Als voorbeelden werden genoemd Abraham Gesner, uitvinder van kerosene; Alexander Graham Bell, uitvinder van de telefoon, Caroline Hart, oprichtster van de kindergartens; Sir Casimir Gzowski en zijn Niagara Bridge; Adam Beck en het Ontario Hydro Electric System.

VOOR HET GROOTSTE CARILLON TER WERELD

In een klokkengieterij te Aarle-Rixtel worden de klokken gegoten voor het grootste carillon ter wereld, bestemd voor de "Kirk in the Hills" te Bloomfield Hills, een plaats nabij de autostad Detroit.

Het carillon zal 77 klokken omvatten met een totaalgewicht van ca. 50.000 kg.

Foto: Het moment, waarop een der klokken van het grootste carillon ter wereld gegoten wordt. Het tot 1200 graden verhitte brons gaat uit de gietpan in de vormbak om tot klok te worden.

Foto ANP HBA OPN. Co. Zeylemaker.

ADVENTUROUS GALS FROM BRITAIN TO CROSS CANADA IN COVERED WAGON

The pioneers of old will have nothing on these four adventurous women from Britain who are enthusiastically planning to cross Canada in a covered wagon. On June 1, the quartet will take off from Toronto in a covered wagon as authentic as the one pictured at right. Their prairie schooner is being built for them by another newcomer to Canada from Britain, Steve Hancock, a 72-year-old farmer. Sides of the wagon will be solid, not of canvas, so they can be pulled up and locked from the inside at night—their sole concession to modern comforts. Originators of the trek, Tessa O'Keefe, left, and her mother, Mrs. Kathy O'Keefe, second from left, originally planned to travel across Canada by hroseback. They compromised on the covered wagon idea, and added Jean Millard and Muriel Slawther, right, as travelling companions. The fearless foursome are shown with ten-gallon hats and guitars as they get in the western mood.

Het huwelijk van JOHN VANDERLEEST en HILDA KARSTEN werd voltrokken op 20 Maart 1959 in de Christian Reformed Church in Lethbridge door ds. A. Kuyvenhove.

De bruidegom is een zoon van Mr. en Mrs F. van der Leest uit Emmer Erfscheidenveen, Ndl., de bruid is een dochter van Mr. en Mrs. R. Karsten uit Lethbridge.

Het adres van het jonge paar is General Delivery, Lethbridge, Alta.

TROUWFOTO'S

Trouwfoto's van onze abonnees en hun familieleden worden gratis afgedrukt in ons blad, als U ons een duidelijke foto stuurt met vermelding van de namen van het bruidspaar en hun ouders, de dag waarop zij trouwden en verdere bijzonderheden. Maakt al Uw vrienden deelgenoot van de blijde gebeurtenissen in Uw gezin en plaatst ook Uw familieberichten in Calvinist-Contact.

• WRITING a Christian Newspaper is READING the BIBLE by the light of nuclear explosions.

• READING a Christian Newspaper is seeing nuclear warfare in the light of the BIBLE.

Win a subscriber for CALVINIST-CONTACT

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Brooks, Alta. Ds. A. v. d. Ende te Munnekeburen, Ndl.

Beroepen te Belleville, Ont. Ds. J. E. F. Dresselhuis te Lobit, Ndl.

Tweetal te Bowmanville, Ont. Rev. J. H. Piersma te Edmonton, en Rev. W. Van Dijk te St. Catharines, Ont.

Aangenomen naar Vancouver (First) Rev. G. H. Rientjes van Kalamazoo, Mich. U.S.A. (Rev. Rientjes hoopt 22 of 23 Juni te arriveren).
Naar Prosper, Falmouth, Mich., U.S.A. Rev. P. Lagerwey te Holland Mash, Ont.

Bedankt voor Home Missions in Cochrane en Nw. Liskeard, Ont. (Roepende kerk Toronto) Rev. J. Quartel te Wyoming, Ont.

Bedankt voor Purewater, South Dakota, U.S.A. Rev. Hiram Vander Klay te Owen Sound, Ont.
Voor Kitchener, Ont. Dr. Rev. P. G. Schrotenboer te Ottawa, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te London, Ont. Ds. W. Van 't Spijker te Drogeham, Ndl.

Bedankt voor Edmonton-Red Deer, Alta. Ds. J. P. Geels te Haarlem, Ndl.

CHR. REF. CHURCH
AFSCHEID DS. SCHAAFSMA

BOWMANVILLE — Na de avonddienst op Hemelvaartsdag, was er gelegenheid om afscheid te nemen van Ds. Schaafsma. Bij die gelegenheid werd aan hem en zijn gezin een enveloppe aangeboden. Voor de inhoud, aldus een latere mededeling, zal bij aankomst in de nieuwe gemeente, een freezer worden aangeschaft.

Speciaal in de Zondagavonddienst, maar ook in de morgendienst, nam Ds. Schaafsma afscheid van de gemeente.

In de prediking in de avonddienst: "Afscheid onder het kruis" waarbij de tekst gekozen was uit Psalm 130:3 en 4 "Als Gij Here, onze ongerechtigheden gadeslaat, wie zal dan bestaan? Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt", wees hij ons er op, dat het door hem gepredikte Woord, niet zijn eigen woorden waren, maar Gods Woord, bij Wiens Woord hij ons nu achterlaat.

Namens de omliggende gemeenten en de classis, dankten Ds. Hart en Ds. Van Harmelen voor de verrichte arbeid. Namens Kerkeraad en gemeente sprak een der ouderlingen.

AROUND THE WORLD

PROF. DR. N. B. STONEHOUSE

Prof. dr. N. B. Stonehouse uit Westminster zal aan de Vrije Universiteit gastcolleges komen geven. De hoogleraar heeft een Fulbright scholarship gekregen, waardoor dit mogelijk is geworden. Prof. Stonehouse is een zeer op de voorgrond tredende figuur. Onlangs is hij voorzitter van de commissie van buitenlandse zaken in de Amerikaanse senaat geworden. Op zijn initiatief werd in 1946 de wet aangenomen tot aanwending van credieten, verkregen door de verkoop van overtollige Amerikaanse goederen in het buitenland voor het uitwisselen van hoogleraren en studenten. Daardoor werd de Fulbright scholarship geboren, een organisatie, die naar hem genoemd werd. Prof. Stonehouse is 14 juni 1929 aan de Vrije Universiteit cum laude gepromoveerd tot doctor in de theologie bij prof. dr. F. W. Grosheide.

GEBED VOOR DE VREDE

NEDERLAND. - In de meeste Nederlandse Kerken is op Zondag 3 Mei een gebedsure gehouden in verband met de wereldvrede. Hoewel de Chr. Geref. Kerken niet tot de ondertekenaars van de oproep tot gebed behoorden, hebben deputaten dezer kerken voor de correspondentie met de Hoge Overheid, na contact met de kerkeraden van 's-Gravenhage-Centrum en 's-Gravenhage-West, vertegenwoordigende de Classis 's-Gravenhage, door de generale synode aangewezen voor het uitschrijven van biddagen, de Chr. Geref. Kerken opgewekt om op Zondag 3 Mei "in het bijzonder voor de wereldvrede te bidden en in verband daarmede voor het welslagen van de komende besprekingen in Geneve tussen de leiders van de wereldmachten". De opwekking van deputaten eindigde: "De Geest der genade en der gebeden zij ons en onze medechristenen in rijke mate geschonken".

Young People's Activities

NIAGARA-SIMCOE LEADERS' CONFERENCE

The first combined leaders Conference of the Niagara-Simcoe Leagues was held May 2, 1959 in the Brampton Chr. Ref. Church. The forenoon session was opened by Rev. H. A. Venema from Weston, who read for us II Thessalonians 2 and led in prayer.

Rev. A. H. Venema from St. Catharines spoke to us about the purpose of the Boys' and Girls' Clubs and the Calvinist Cadet Corps, to form the character of the Christian youth. He pointed out the importance of Christian guidance during this age of physical spiritual development. A discussion followed during which questions were answered by the chairman as well as by the speaker. This part of the conference was closed with the singing of "Lord, Speak to Me, that I may Speak."

After luncheon, a business meeting followed, led by Mr. John Knight. Many problems and suggestions of leaders were discussed at this time: the program for the following year, reference material for the clubs, and parent meetings. The question whether the Boys' Clubs should join the Young Calvinist Federation or the Calvinist Cadet Corps was discussed a great deal. This is one of the questions which will again be discussed this summer at the Convention in Edmonton.

Opposing opinions were voiced when it was suggested that we Canadians separate ourselves from the Federation in the U.S. and form our own Federation in Canada. The majority were against a separation for various reasons.

Mr. Bonsma of Brampton, introduced to us an Insurance Policy which would cover any accidents during club activities. The decision whether they wish to have this coverage for their clubs will be left up to the leaders and the parents.

Mr. Knight closed with prayer after which we were served tea.

Even though a small number of leaders attended this conference, it was a wonderful day. All the leaders, especially those who missed this one, are urged to make every effert to be present at the next Conference, scheduled for Sept. 26, 1959, in Brampton.

R. Vander Steen, Reporter

VANCOUVER ISLAND YOUNG CALVINIST LEAGUE

The Spring-Rally was held on May 16 in the Duncan Chr. Ref. Church.

Leader of the Song-Service was Mr. Bert Vander Heiden. Rev. Vander Beek of Richmond has been the main speaker.

The District Contest is also held. Contest manager was Mr. Henry Venema, Pres. S.W.B.C. League. Andry Tabak and Florence Westra, Hary Boer and John Witteveen were the contestants.

The program was varied by instrumental and vocal duet numbers and recitations.

After the Rally refreshments were served in the besement.

About fifty Young People of the Mainland were attending this Rally and stayed over the weekend in Duncan and Vistoria. We are very thankful that so many of the families of our churches were able to provide lodging for our friends.

A Young People Picnic was organised for the Monday holiday.

The site was near Victoria.

Schoolnieuws

ATHENS, Ont. — Op Vrijdag 1 Mei werd alhier de voorjaarsvergadering gehouden van de Chr. schoolvereniging.

Dit was de eerste vergadering in één der lokalen van de school, die door vele leden werd bezocht.

Een zeer belangrijk punt van bespreking was het voorstel van het bestuur: De vereniging geeft het bestuur de opdracht te komen tot opening van onze Christelijke school in 1960 D.V.

Dit punt is van alle kanten bekeken en besproken ,er kwamen verschillende stemmen van voor en tegen.

Maar toen we tot het stemmen overgingen, was het merendeel er voor.

Nu kan het bestuur met haar werk doorgaan en de leden worden verzocht, dit met gebed en gaven te steunen.

ESSEX, Ont. - De Chr. Schoolvereniging vergaderde onder leiding van Rev. J. v. d. Meer. Het doel van deze vergadering was het meer opwarmen van de liefde tot het Chr. onderwijs.

Rev. v. d. Meer bracht dit in enkele woorden naar voren. Het voornaamste punt was wel de verhoging van de contributie die tot nog toe $ 5.— per lid bedroeg. Een voorstel om per lid per jaar een weekloon af te staan werd met grote meerderheid aangenomen.

Daar het bestuur in z'n geheel aftrad werd er een nieuw bestuur verkozen, bestaande uit: Rev. J. v. d. Meer voorz., Miss E. Knopper secr., H. Mulder penn., C. Overgaauw en J. Pluimers.

Mr. F. Schenkel ging voor in dankgebed en de voorz. sloot deze goedbezochte vergadering. H. M.

FORT WIILIAMS, Ont. — Op Woensdag 29 April kwam de Chr. School Ver. in jaarvergadering bijeen. Uit het jaarverslag van de secr. bleek dat de vereniging thans 115 leden telt. Er is $11.000 in kas. Een uiteenzetting werd gegeven door de secr. hoeveel het zou moeten kosten, om de school te exploiteren. Het vervoer alleen zou met twee bussen een $10.000 moeten kosten, totale kosten twee leerkrachten, onderhoud vervoer enz. wordt geraamd op $21.000. Een gezin met één schoolgaand kind zou per jaar moeten opbrengen $220, met twee kinderen $230 drie en meer $240. Verdere inkomsten contributie, kerkcollecten, bazaar enz. welke het eind bedrag zou brengen op $21.000.

De contributie werd verhoogd van $5 tot $10 per jaar.

Een voorstel van het bestuur om dit jaar met schoolbouw te beginnen werd aangenomen. Er was reeds grond gekocht voor $200 bij de kerk, doch daar verschillende leden het niet de juiste plaats achten, zal er omgezien worden naar een ander bouwterein. Een vaste bijdrage van $50 voor het komende jaar wordt verwacht van ieder lid. Verder werd nog behandeld "Vacation Bible School, Bestuursverkiezing", en een verslag werd gegeven betreffende de stand van zaken Incorporatie.

Er zullen nog heel wat offers gebracht moeten worden, en bezwaren uit de weg geruimd. Doch met Gods hulp, hopen we over een paar jaar hier in Fort William een eigen school te bezitten.

J. S.

VICTORIA, B.C.

Na de laatst gehouden gecombineerde vergadering van kerkeraad en schoolbestuur is iedereen hard aan het werk gegaan. De leden van het schoolbestuur zijn alle ouders langs geweest, die schoolgaande kinderen hebben tussen de 6 en 13 jaar. Met dankbaarheid mogen we U mededelen dat tot dusver 36 kinderen zijn opgegeven. Als we om ons heen zien b.v. naar Seattle en New Westminster, dan mogen we dankbaar zijn, want beide genoemde gemeenten begonnen met minder. Mr. Stadt uit New Westminster heeft op verzoek van het schoolbestuur besloten om naar ons over te komen.

CONTACT GEZOCHT

Wie kan ons helpen aan het adres van:

BART KRONEMEIJER,

afkomstig van Beetsterzwaag?

Schrijf aan: A. R. Bergsma, R.R. 2, Beachburg, Ont.

Het adres voor al Uw BOEKEN
Ook een grote sortering van BIJBELS en KINDERBIJBELS
BERKELEY VERSION of the Bible
$ 6.95 until June.
VERDER TROUWKAARTEN EN STENCILWERK
GRAMOFOONPLATEN (koren, orgel, geestelijke liederen)
Speelman's Bookhouse
7 LIPPINCOTT STREET E. WESTON (ONT.) - CH 1-0407

AMERIKA'S
NIEUWSTE
BEGRIP VAN
VARENDE LUXE
waar de toerist KONING is!
S.S. ATLANTIC
Toeristenklasse
Tarieven vanaf $ 191.50
RECHTSTREEKSE 7-DAGEN DIENST van
NEW YORK naar AMSTERDAM
8 JUNI * 15 JULI *
27 JUNI * 3 AUG. *
* Zomertarief
S.S. ATLANTIC doet ook Zeebrugge aan.
• Géén U.S. visum voor New York vereist.
• Meer dan 95% toeristenklasse accomodatie
• Elke hut heeft een aparte douche en toilet
• Verwarmd promenade dek, glas rondom
• Voortreffelijke American-Continental maaltijden
Geheel air-conditioned
BEZOEKT UW REISBUREAU OF
AMERICAN BANNER LINES
181 Bay St., Toronto - EM. 3-4306

Uw AMERICAN BANNER LINES vertegenwoordiger
is ADRIAAN LIMBERTIE van
DONWAY TRAVEL AGENCIES
Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467
(na 6 uur: HI 4-8280)
WIJ KOMEN BIJ U THUIS UW REIS BESPREKEN.

BOEKT UW PASSAGE
ook voor S.S. ATLANTIC van AMERICAN BANNER LINES
en de K.L.M. bij
KOOPS TRAVEL SERVICE
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU
IN CANADA
Postbox 176 - Shopping Centre - BURLINGTON, ONT.
Tel.: NE 4-1813 (dag en nacht). Donderd. en Vrijdag open tot 9 u.

RALPH VAN DIJKE
en
ALICE RUMPH

hebben de eer U, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, welks bevestiging D.V. zal plaats vinden op Donderdag 4 Juni, des avonds 7.30 uur in de Chr. Ref. Church Drayton, Ont., door Ds. A. Rumph van Cobourg, Ont.

Toekomstig adres:
10 Bruebaker St., Elmira.

On June the 4th, our beloved parents

CHRISTIAAN VAN WOUDENBERG
and
TRIJNTJE VAN WOUDENBERG, nee DE WIT

hope to remember that the Lord has kept them in holy matrimony for 40 years.

Edson, Alta.

Their thankful children:
Edson, Alta.:
Mr. & Mrs. John van Woudenberg.
Telkwa, B.C.:
Mr. & Mrs. Albert Jager.
Edmonton, Alta.:
Mr. & Mrs. Adrian Smit.
Thornloc, Ont.:
Mr. & Mrs. Gerry van Laar.
Wageningen, Holl.:
Miss Christina van Woudenberg.
Soesterberg, Holl.:
Mr. & Mrs. Klaas van der Veen.
Ipswich, Engl.:
Mr. & Mrs. John van der Brink.
and Grandchildren.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders

J. HAAGEN
en
N. HAAGEN—v. d. BERG

Zaterdag 30 Mei, de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk verbonden worden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Lacombe, Alta.:
Piet en Betty.
Edmonton, Alta.:
Janny en Ben.
Lacombe, Alta.:
Eddy.
Lex.
Nita.

Lacombe, Alta.
Box 158.

Gevraagd:
EEN GEZINSVERZORGSTER
tegen 1 Juli 1959, wegens huwelijk der tegenwoordige, in jong Chr. Ref. gezin in East Ontario. Brieven onder nummer 1223, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te huur: Een
6 KAMER HUIS
met "full" basement. Koud en warm water. Glen Williams, Tr. 7-4219.

Biedt zich aan:
FARM MECHANIC
Tractor en Welding repair. Brieven onder no. 1221, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

NAAR HOLLAND?
Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraag vrijblijvend advies van:
C. STEENHOF
43 Crane Ave., Weston, Toronto 15
Telefoon CH 1-0811

VAN DELFT'S
BOOKHOUSE
Eenzaam maar niet alleen
$ 4.45
Dokter Zhivago
(Winnaar van de Nobelprijs) $ 4.50
De zonde is mijn noodlot
4 delen
Missa Sine Nomine
Vraagt catalogus!
223 Hess Street, Hamilton, Ont.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

PETE SCHREIBER
en
ALICE SMID

hebben de eer U mede namens hun ouders kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden op 29 Mei 1959, 7.30 p.m. in de Christian Reformed Church te Athens, Ontario, door de Weleerwaarde Heer Ds. P. Kranenburg.

Zo de Here wil hopen op 22 Mei 1959 onze geliefde ouders

JACOB SNIJDER
en
HINKE SNIJDER—HARINGA

hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat zij nog lang in gezondheid voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Bowmanville, Canada:
Mr. and Mrs. Hains Muizelaar, Simon, Helen, Jack.
Nestleton, Canada:
Mr. and Mrs. Klaas Snijder, Jake, Cynthia, Elisabeth.
Heerenveen, Holland:
Mr. and Mrs. Y. Kroondijk, Hinke.
Oshawa, Canada:
Mr. and Mrs. Harm Snijder, Frank.
Bowmanville, Canada:
Mr. and Mrs. Rienk Snijder.
Wolvega, Holland:
Hennie.
Riekel.
Whitby, Canada:
Tinie.
Loes.
115 Heerenveenseweg, Wolvega.

Zo de Heere wil hopen wij met onze geliefde ouders

H. J. MOEDT
en
J. MOEDT—HORLINGS

Zondag 24 Mei de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Heere hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Edmonton:
Ben en Janny.
Vernon, B.C.:
Coba en Geert, Annetta.
Fort Macleod:
John.
Rika.
Fort Macleod, Alta.
Gen. Del.

We are happy to announce that our parents

HARM WIEBENGA
and
RENSKE WIEBENGA (KUIPER)

will celebrate their twenty-fifth wedding anniversary, D.V. the twenty-fourth of May, nineteen hundred and fifty-nine.

Their grateful children,
William.
Sandra.
John.
Sam.

R.R. # 2.
Springfield, Ont.

Are you looking for a
FARM
in a good dairy district with reasonable prices? Contact the Chr. Ref. Immigration Society of Lindsay, % Mr. Bert Kiezebrink, R.R. 1, Cannington, Ont.

Zo de Here wil hopen op 31 Mei 1959 onze geliefde ouders

YME HIEMSTRA
en
JIKKE HIEMSTRA—RIEMERSMA

hun 25-jarig huwelijksfeest te herdenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Lieuwe - Riemie, Jack, Janie.
Sylvia.
Anne.
Bill.

Hastings, R.R. # 2 (Ont.).

Opgenomen in Heerlijkheid onze geliefde man, vader, groot- en overgrootvader

JACOB HOEKSTRA.
. Zijn leven was Christus, .

zijn sterven gewin.

Mrs. J. Hoekstra.
Mr. & Mrs. S. Osinga.
Mr. & Mrs. P. Buwalda.
Mr. & Mrs. H. Hellinga.
Mr. & Mrs. L. Los.
Mr. & Mrs. F. Schregardes.
Klein- en achterkleinkinderen.

Wellandport, Ont. 12 Mei 1959.

De begrafenis heeft plaats gehad Donderdag 14 Mei 1959, Memorial Gardens, Smithville.

Due to retirement and expansion the LADNER Christian School will be in need of

A PRINCIPAL
and 1 TEACHER

(schoolterm 1959/60). Please send application to Mr. J. H. Vantol, Box 448, Ladner, B.C.

KNOX CHRISTIAN SCHOOL
needs
A TEACHER
for small 1st grade. Write to: J. W. F. Uitvlugt, B.A.Ed., Princ., Box 1165 - Bowmanville, Ont. Qualifications?

WELLANDPORT Christian School is in need of a
TEACHER
for grades 3 and 4. Letters to Mr. Henry Zantingh, Smithville, Ont.

HOLLAND MARSH, ONT. Christian School will be in need of a
A PRINCIPAL
to teach grades 6, 7 & 8 for the 1959-60 School Term. A house will be available. Please send application to Mr. C. A. Radder, RR # 2, Newmarket, Ont.

The Christian School Society John Knox, Clarkson, will be in need of a
PRINCIPAL AND ONE TEACHER
for the schoolyear 1959/60. Please send your application to Mr. H. Van Herten, 478 Avon Cr., Oakville, Ont.

SARNIA Christian School, Inc. requires
A TEACHER
for the schoolterm commencing September 1959. Applications and letters for information to be addressed to M. Faasse, 1087 London Rd., Sarnia, Ont.

Wie kan mij helpen aan goede
ZANG- EN KLEURKANARIES
van goede stam? Zijn er liefhebbers voor kanariekweek dan zou ik gaarne met hen in contact komen. Brieven onder no. 1220, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

NATUUR-GENEESMIDDELEN!

Kruidenhuis "Flora", het vanouds bekende, grootste en betrouwb. op dit gebied in het Noorden van Nederland, levert voor ALLE slepende ziekten volkomen onschad. geneeskruiden. - Pracht-resultaten. Ziet wat onze genezen klanten ons schreven! Meldt Uw ziekte en klachten uitvoerig.

Naar Canada uitsluitend volle 9 maands kuren à $ 15.— bij vooruitbetaling.

Brochure en inlichtingen gratis.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, GRONINGEN, Ned.

THE COMMERCIAL LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

behorend tot The Netherlands Insurance Group
geeft hierbij gelegenheid aan TWEE HOLLANDERS opgeleid te worden tot

AGENTEN VOOR HAMILTON EN NAASTE OMGEVING

- Gedurende opleidingsperiode een zeer behoorlijk inkomen gegarandeerd.
- Instructie op Hollandse en Canadese grondslagen, waardoor blijvende resultaten gewaarborgd zijn.
- Voor de ACTIEVE man aantrekkelijke PROMOTIEKANSEN.
- Daadwerkelijke steun o.a. met adressenmateriaal.

Onze Hamilton-branch is gevestigd: 42 James Street South (Room 78)
KOM EENS PRATEN of SCHRIJF aan de Branch Manager Mr. Geo. Terpstra.
Telephone Jackson 9-8585.

THE COMMERCIAL LIFE ASSURANCE CO. OF CANADA — Sound as the Dominion

---

100 Acre Mixed Farm

Best. stenen huis, 6 slaapkamers, kelder, groot genoeg voor 2 gezinnen, cement silo, barn, machineschuur, 30 stuks vee, varkens en prima machinerieën, kleigrond. Vraagprijs $ 25,000.00, met $ 6,500.00 down. Dicht bij Jarvis.

1 ACRE met een mooi 5 kamer huis, $ 1500.— down. Vraagprijs $ 7500.00.

2ACRE, 4 kamer huis. Vraagprijs $ 5,000.00 met $ 1500.00 down.

8 Kamer huis te huur of te koop met groot lot aan 53 Highway. Is zeer geschikt om een FRUIT MARKET te beginnen.

Te huur 7 mijl van Smithville groot huis, van alle gemakken voorzien.

150 ACRE FARM, 18 mijl vanaf Hamilton. Groot huis, 2 schuren, direct te aanvaarden. Vraagprijs $ 12,500.—, downpayment $ 1500.—.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894 of schrijf.

Voor vriendelijke Hollandse bediening en prima waar, kom over of telefoneer naar:

Riverview Foodmarket

(tegenover 't postkantoor)
Te WELLANDPORT, tel. 42
KRUIDENIERS- en VLEESWAREN
FRUIT en GROENTEN
En alle
HOLLANDSE ARTIKELEN

Zoekt U een goed
ORGEL?
Kom eens bij ons kijken!
Orgelhandel en reparatie.
W. BRAAM
62 Main St. N., Acton, Ont.
Phone 461.

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau

G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line",
"Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 437 R 5

Jongeman in Ontario zoekt
KENNISMAKING
met meisje of weduwe, 21—27 jaar. Kinderen geen bezwaar. Brieven onder no. 1222 aan Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken

ALBERT HARTHOLT
Chevrolet-Oldsmobile

WESTON MOTORS LTD
Tel. CH 1-5231
14 MAIN ST. N. - WESTON, Ont.

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van, Stake, Dump en Platformtrucks.
RO 2-7445
44 GLENWOOD AVE., TORONTO

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.
35 Main St N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railways

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten
200 Bay St., Toronto
tel.: EM 6-3949
's avonds: CH 4-8986
NEDERLANDSE EN CANADESE RECHTSADVIEZEN

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee
Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
Smithville 246
GEORGE LUNSHOF

KUNTZ & KOOI PRESS

(KUNTZ PRINTING & BOOKHOUSE)
151 Mohawk Rd. E.
Phone FU 5-7707 - Mail: Box 214, Stn. D, Hamilton, Ont.

DRUKWERK
Voor Kerk & School (Speciale tarieven), Verenigingen, Zaken (Speciale aanbiedingen voor beginners), Verloving en Huwelijk, Etc. (Ook de fijne Hollandse Kaarten en Papiersoorten in voorraad)
STENCILWERK ONTWERPEN
Prijsopgaven en (of) Monsters Gratis.
Levering door geheel Canada.
SNEL, GOED & VOORDELIG
Wij helpen U met het opstellen van de correcte Hollandse of Engelse teksten.

BIJBEL & BOEKHANDEL
Wij kunnen ELK Boek leveren. Hollands, Engels, Frans, Duits, etc. Kortingen voor Kerken, Bibliotheken, Zondagsscholen, Jeugd- & Studieclubs. Catalogi verkrijgbaar.
Verjaardagskalender $1.00

WIJ ZIJN LAAG IN PRIJS, ZEGT MEN

KERK-BENODIGDHEDEN
Toga's en daarbijbehorende artikelen, zoals boorden, vesten, reistassen, etc., Collecteschalen, Avondmaalserviezen, Doopschalen en Aankondigingsborden.
Vraagt nadere inlichtingen.

RUBBERSTEMPELS
STEMPELKUSSENS, Metalen INSIGNES. Alle mogelijke soorten. Zeer voordelig.

Wij zijn ook het Canadese Adres voor
ESKA DAMESBLADEN
Attentie - Hollandse Dames - Attentie.

Modeblad Marion	Per jaar $1.30
Maandbl. v. Handwerk. (Ariadne)	$2.10
Knittax Machinebreiblad	$1.75
Doe 't zelf & Hobbyblad	
	Na Vijven $1.40

Geeft U zich bij ons op voor:
De Spiegel - Chr. Nat. Weekbl. $6.95
Moeder (Maandblad) $3.50
Zend ons Uw abonnementsgeld (Bij cheques 15¢ extra)

KUNTZ & KOOI PRESS

Hamilton, Ont., Box 214, Station D.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....